

Biblioteca Științifică
a Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

FAMILIA, COPILUL, SOCIETATEA

„Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine, în primul rînd, responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.”

**(Convenția cu privire la Drepturile Copilului,
1989, art. 27)**

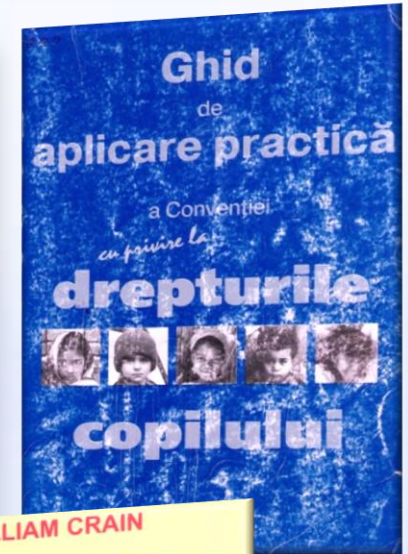
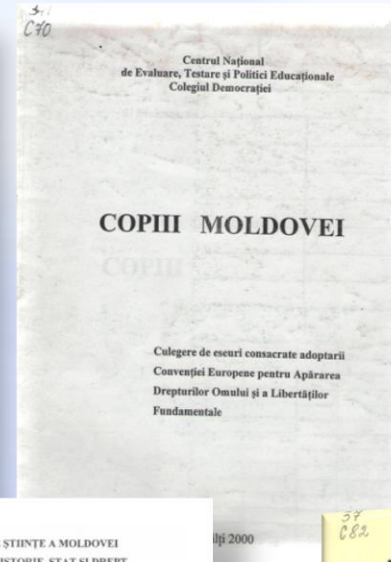
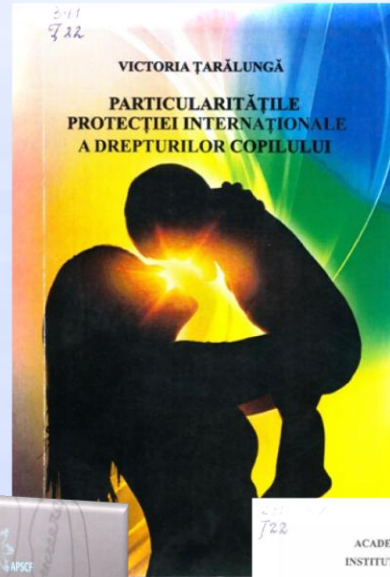
➤ Ziua copilului a fost menționată prima dată la Geneva la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor în august 1925, la care 54 de reprezentanți din diferite țări au adoptat Declarația pentru Protecția Copilului.

➤ În anul 1954 Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite (UNICEF) a emis o recomandare care prevedea faptul ca fiecare Stat să dispună de o zi la așa-numită „Ziua copilului” (engleză *Universal Children's Day*).

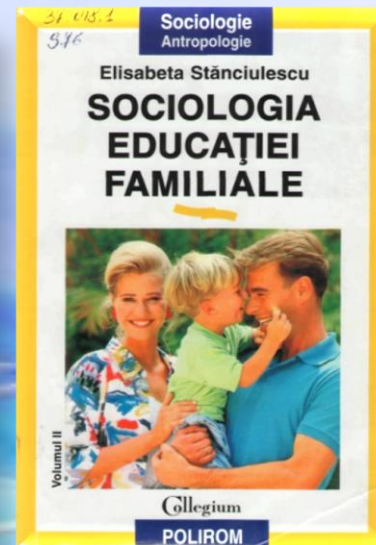
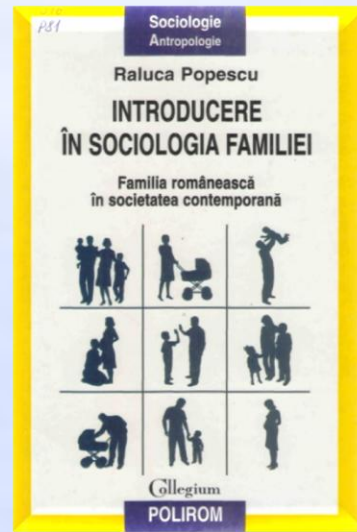
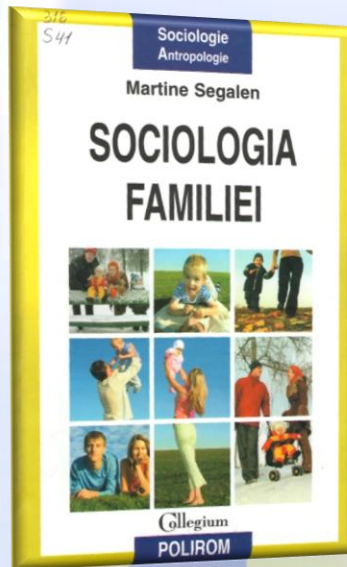
➤ În Republica Moldova Ziua Copilului este marcată pe data de 1 iunie. Ziua copilului este un prilej de a sărbători Copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira comunitatea și familia noastră, de a aprecia și iubi. Orice copil are dreptul la măcar o vorbă bună, un zâmbet și un mic cadou.

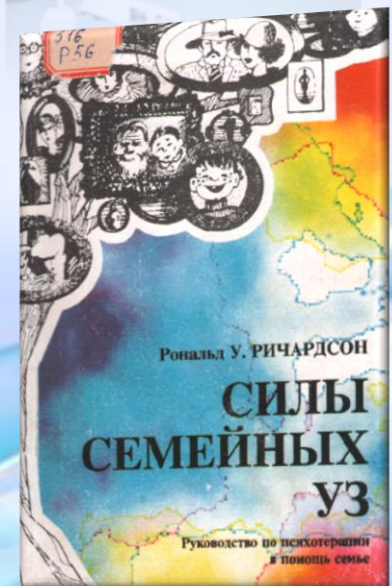
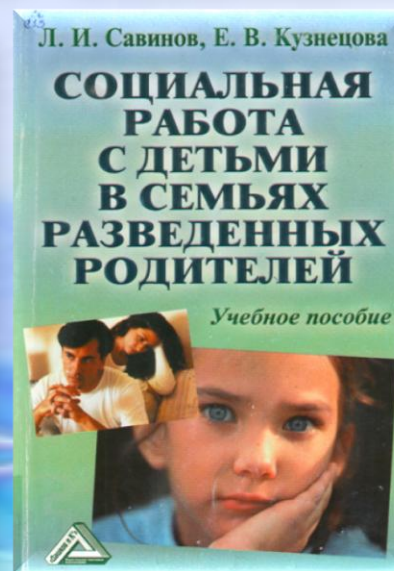
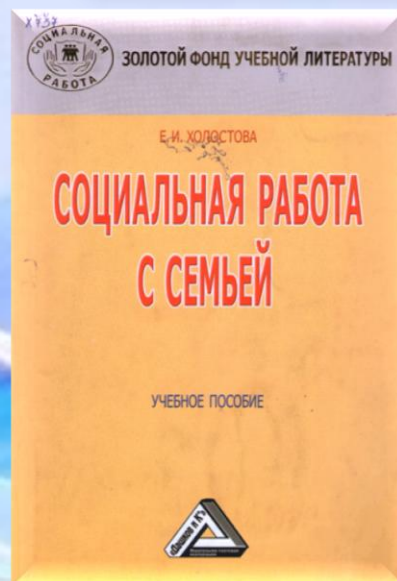
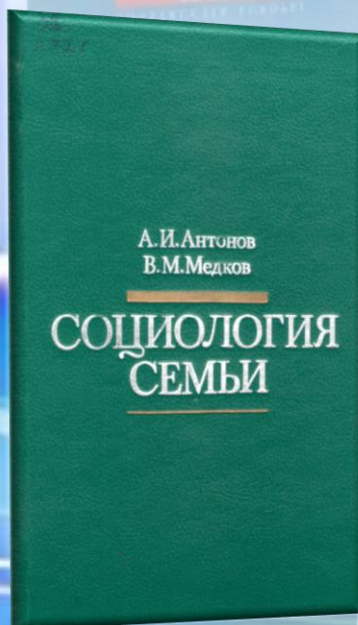
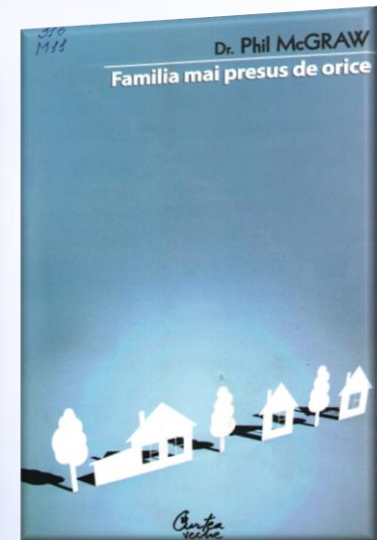
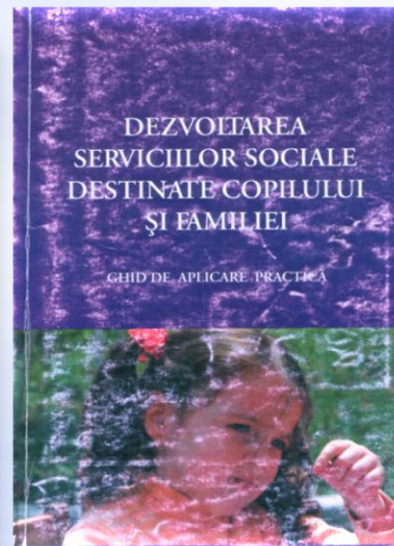
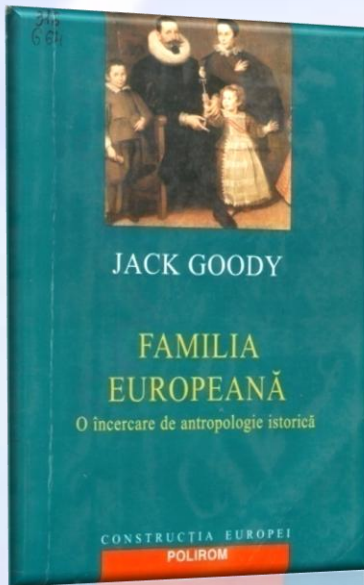

LEGISLAȚIE, POLITICI, DOCUMENTE NAȚIONALE/INTERNAȚIONALE

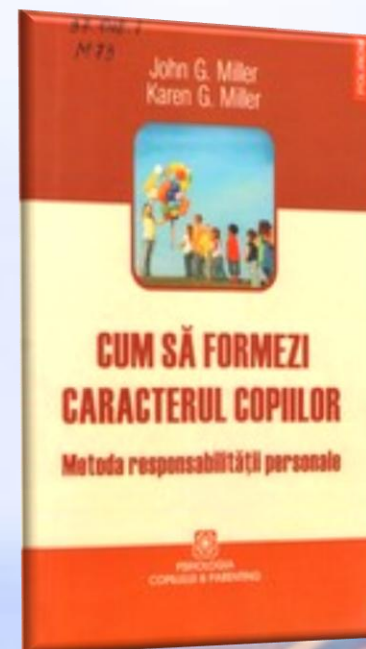
SOCIOLOGIA FAMILIEI

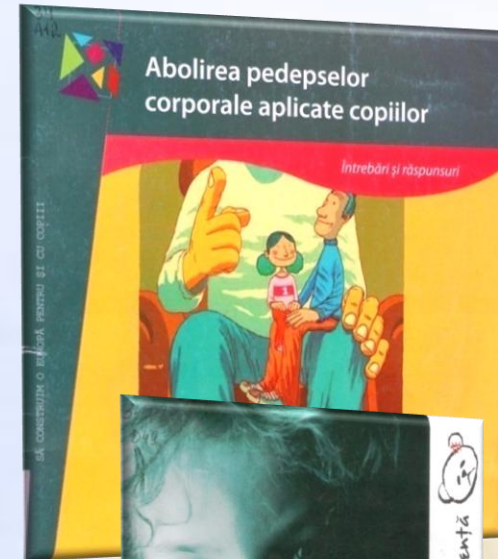
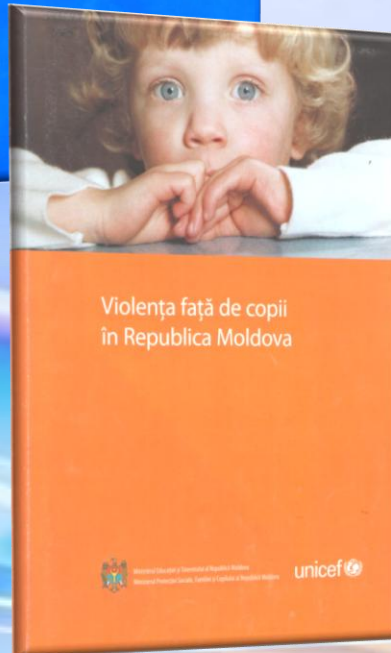
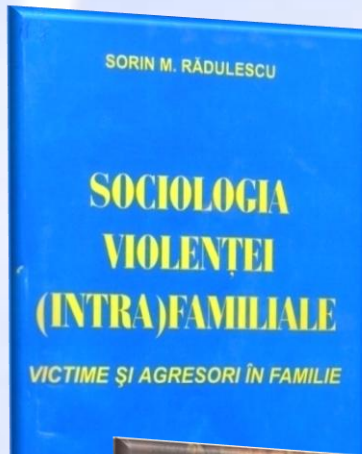

**„Felul în care vorbesc părinții și profesorii îi arată copilului
părerea lor despre el. Într-o mare măsură, limbajul celor
mari determină destinul acelui copil.”**

Haim Ginott

VIOLENȚA (INTRA) FAMILIALĂ

„Violența este ultimul refugiu al incompetenței.” Isaac Asimov

PROIECT DIDACTIC
Să creștem fără violență Clasele I-IV

Obiective operaționale
La finele activității didactice elevii vor fi capabili:
- să recunoască și să definească termenii de violență;
- să diferențieze între violența fizică și violența psihică;
- să descrie consecințele violenței asupra victimelor;
- să demonstreze un comportament non-violent în situații de conflict;
- să identifice persoanele la care pot solicita ajutorul și să afle în cele din urmă.

Conținuturi
Violența fizică, psihică, sexuală, economică, culturală, mediatică, etc. și rolul instituțiilor de protecție socială.

Forme de învățare
Căutare, învățare în grup, proiectare, prezentare, activități interactive, etc.

Forme de evaluare
Prin activități interactive și prin activități de evaluare în grupuri mici de lucru.

EVOCAREA

Activitatea 1

Introducere
Pedagogul prezintă copiilor un clip video în care se prezintă o situație conflictuală și se discută despre ea. „Am scris în acest clip video...”

Activități
„Cum s-ar simți elevii din clipă în situația prezentată în videoclip?”
„Care din situațiile prezentate prezintă o formă de violență?”

Realizarea sensului

Ce este violența?

Activitatea 2

1. Pedagogul citește și explică definiția violenței sau prezintă elevilor o definiție.
2. Elevii exemplifică împreună din paginile 2 și 3 termenii și definiția violenței din videoclip.

unicef

Violența în familie:
Intr-o semnificație, accepție socială și intervenție terapeutică.

Maria-Nicoleta TURBULEA • Ioana-Maria TURBULEA

PROIECT DIDACTIC
Adolescența fără violență Clasele V-IX

Obiective operaționale
La finele activității didactice elevii vor fi capabili:
- să descrie caracteristicile adolescenței;
- să diferențieze între violența fizică și violența psihică;
- să descrie consecințele violenței asupra victimelor;
- să demonstreze un comportament non-violent în situații de conflict.

Conținuturi
Adolescența fizică și psihică, caracteristicile adolescenței, violența fizică și psihică, consecințele violenței asupra victimelor, intervenții terapeutice.

Forme de învățare
Căutare, învățare în grup, proiectare, prezentare, activități interactive, etc.

Forme de evaluare
Prin activități interactive și prin activități de evaluare în grupuri mici de lucru.

EVALUAREA

Activitatea 1

Introducere
Pedagogul prezintă copiilor un clip video în care se prezintă o situație conflictuală și se discută despre ea. „Am scris în acest clip video...”

Activități
„Cum s-ar simți elevii din clipă în situația prezentată în videoclip?”
„Care din situațiile prezentate prezintă o formă de violență?”

Realizarea sensului

Ce este violența?

Activitatea 2

1. Pedagogul citește și explică definiția violenței sau prezintă elevilor o definiție.
2. Elevii exemplifică împreună din paginile 2 și 3 termenii și definiția violenței din videoclip.

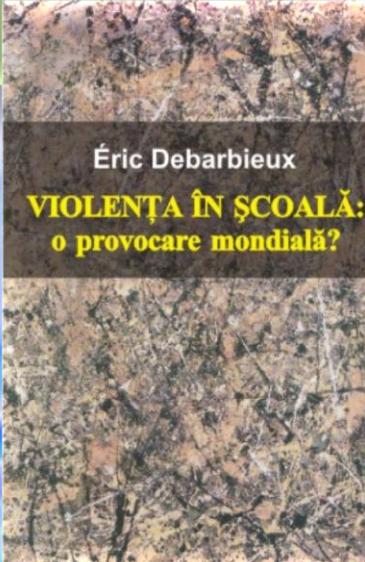
unicef

SĂ CREȘTEM FĂRĂ VIOLENȚĂ

unicef **CĂRTE PENTRU SĂRIETI ȘI FETE DIN CLASELE I-IV**

Éric Debarbieux
VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ:
o provocare mondială?

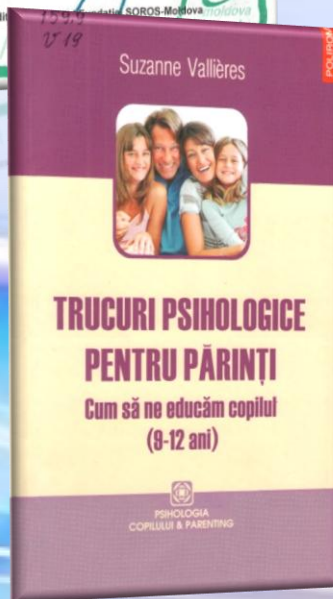
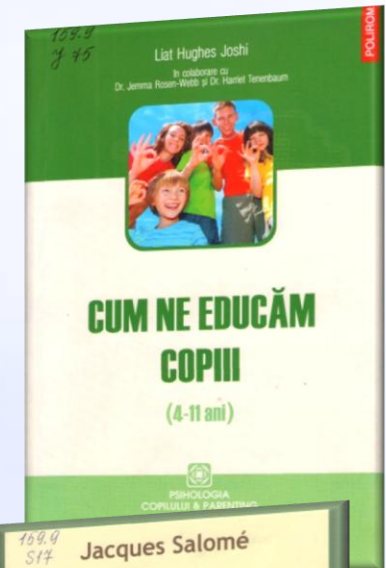
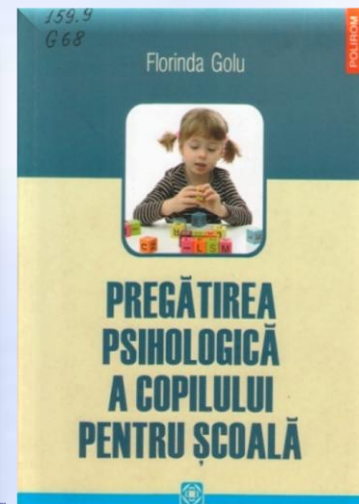
unicef

ADOLESCENȚĂ FĂRĂ VIOLENȚĂ

unicef **CĂRTE PENTRU SĂRIETI ȘI FETE DIN CLASELE V-IX**

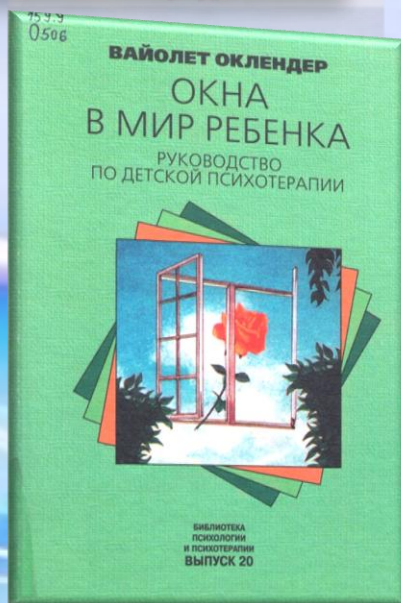
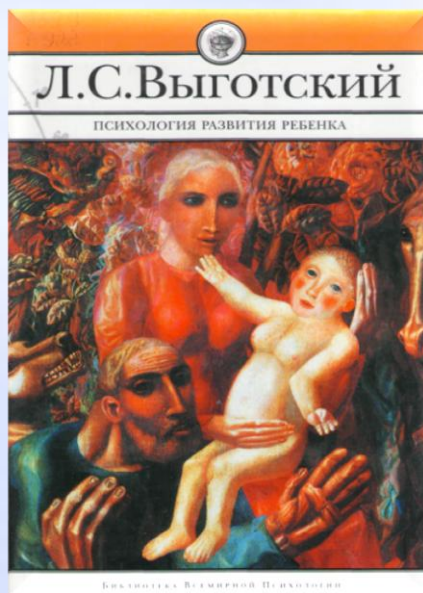
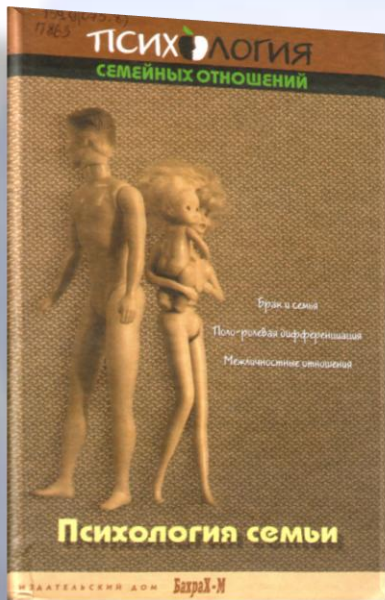
CLIMATUL PSIHOLÓGIC ÎN FAMILIE

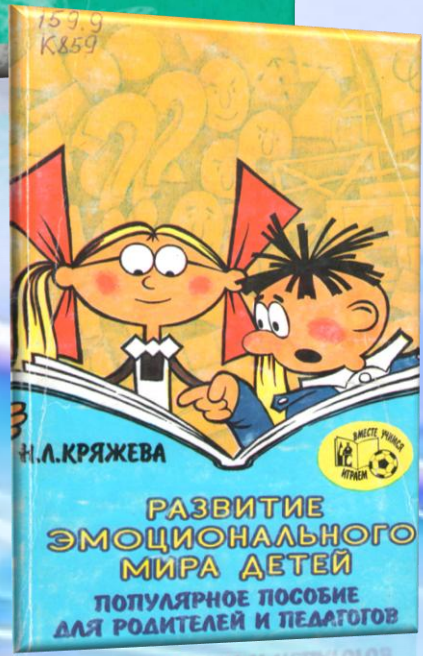

„Un copil poate oricând să învețe un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stea locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.”

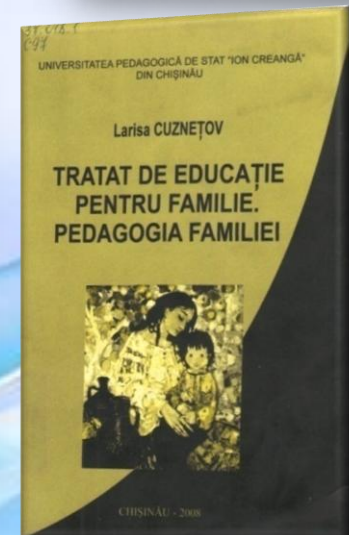
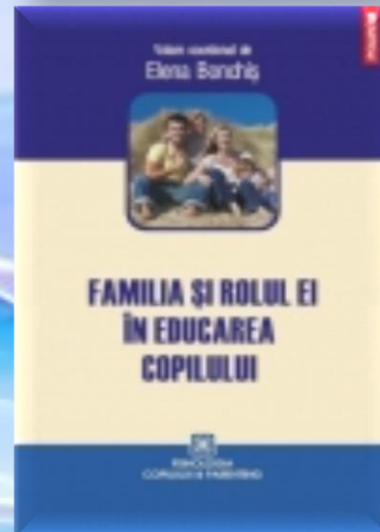
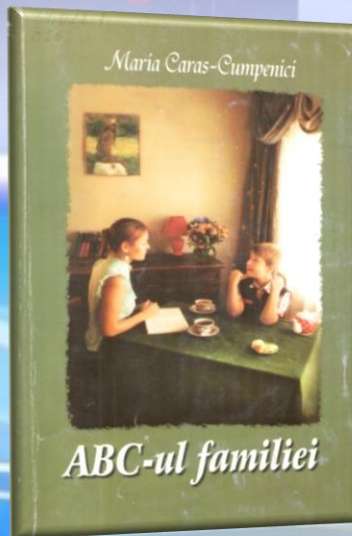
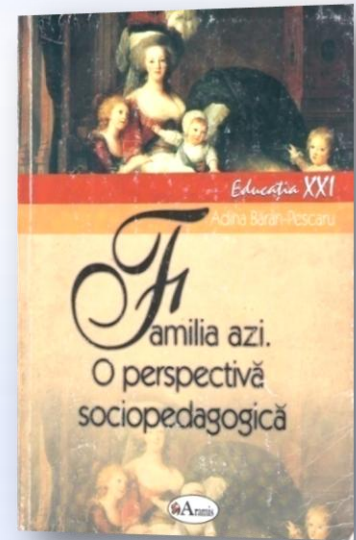
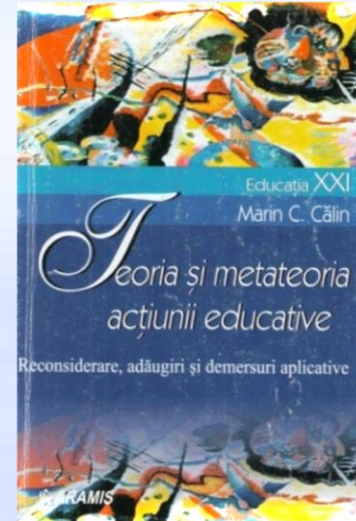
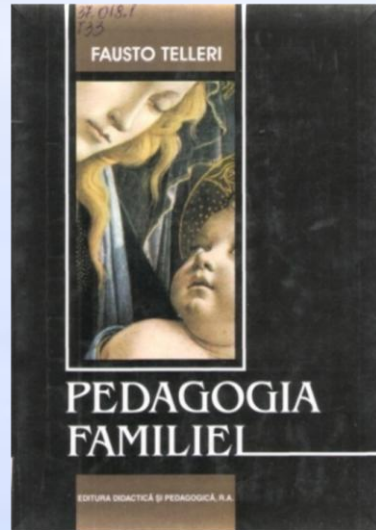
Paulo Coelho

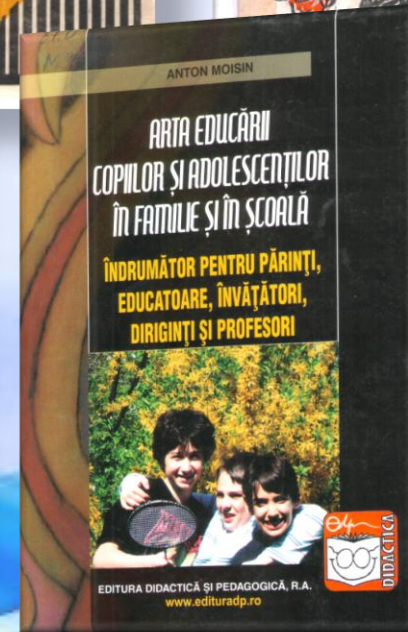
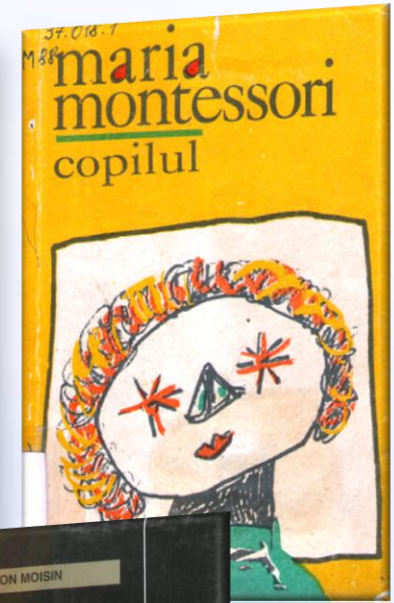
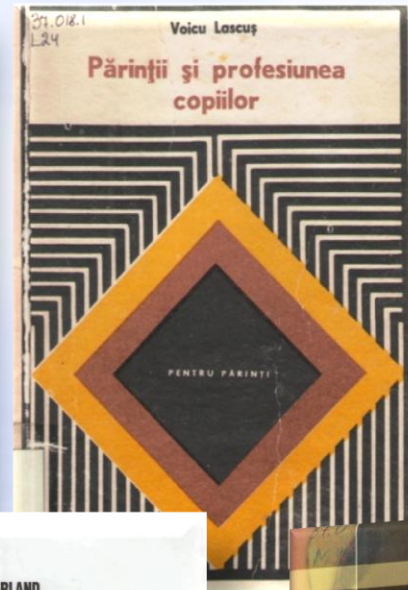
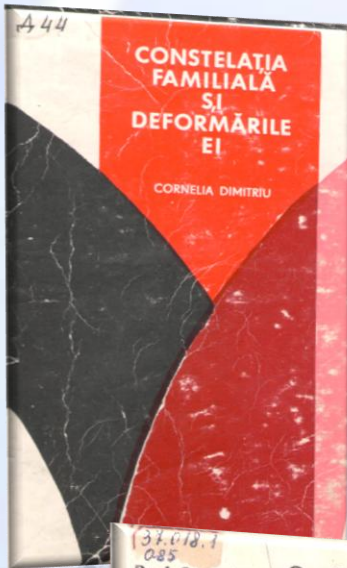

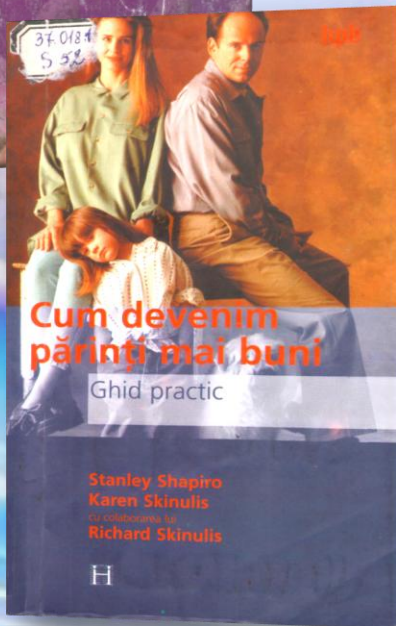
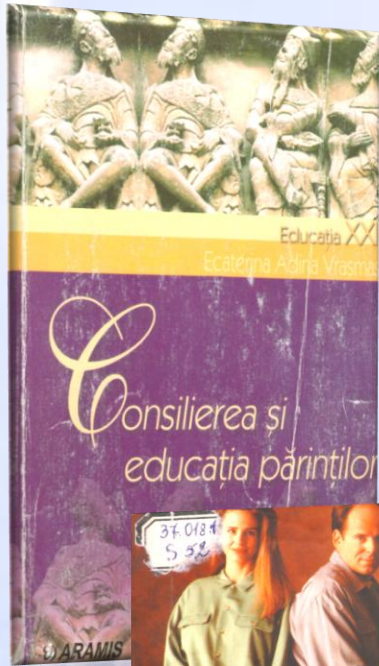

FACTORUL EDUCATIV AL FAMILIEI

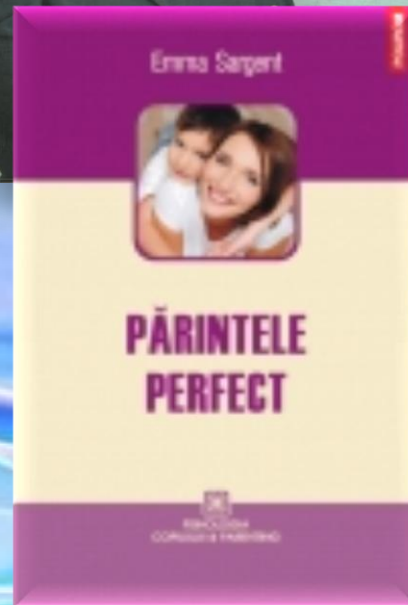
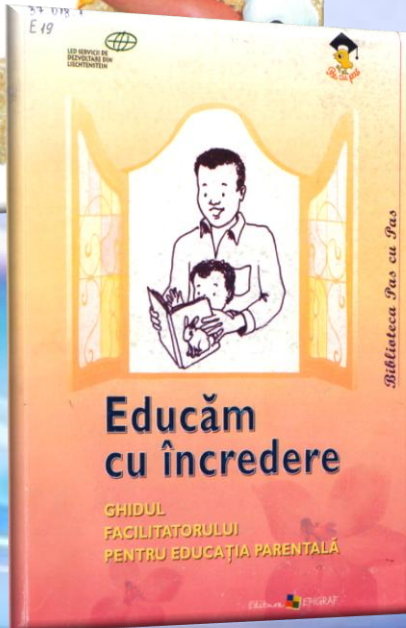
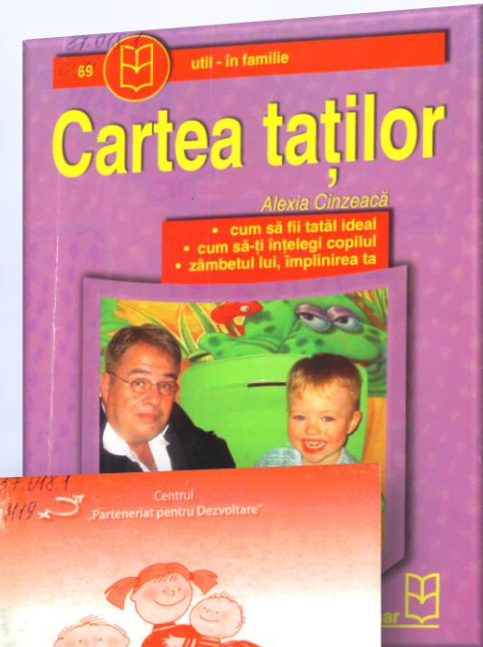

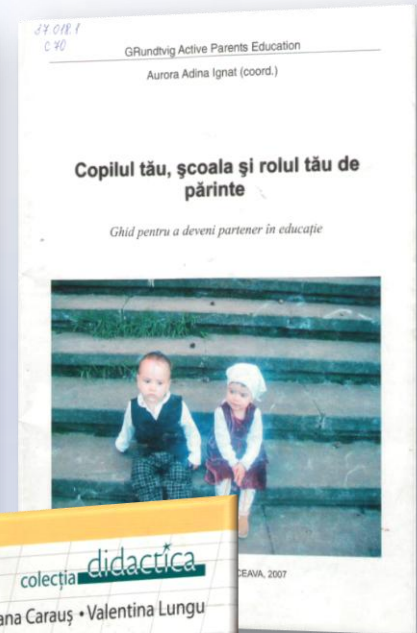
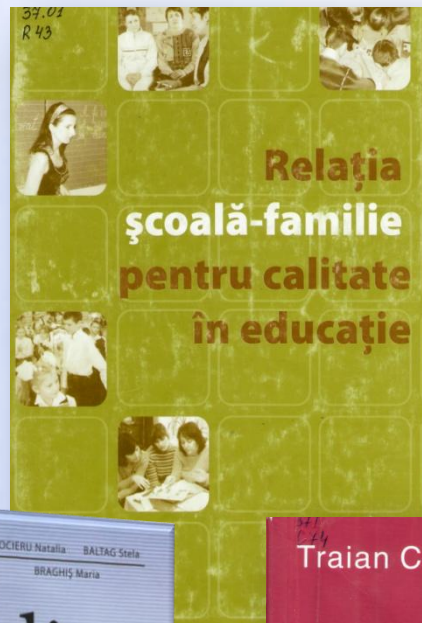
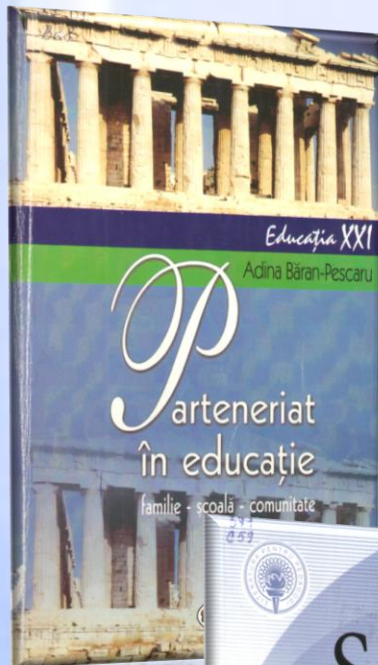
EDUCAȚIA PĂRINȚILOR

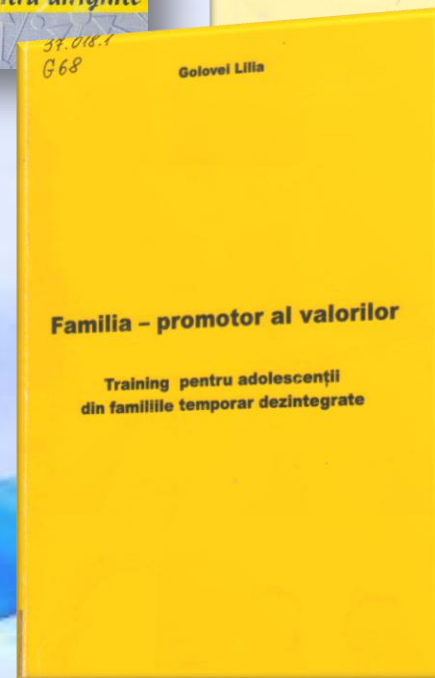
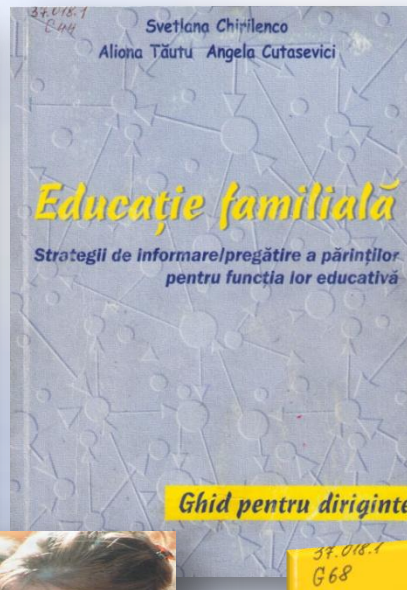
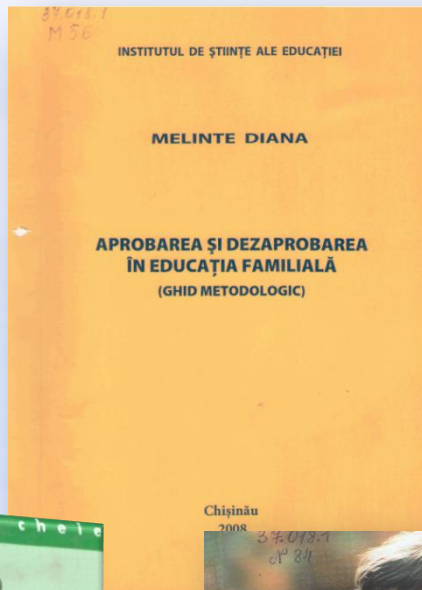
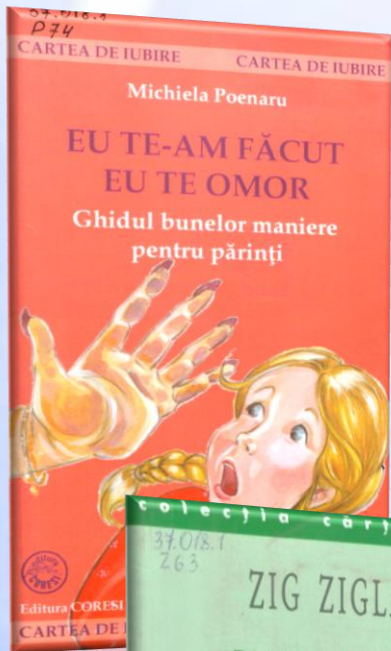

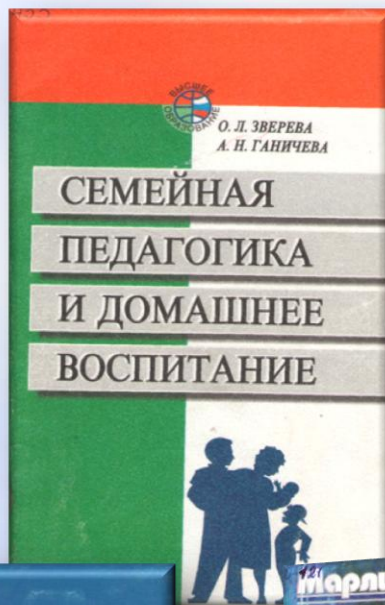
**„Singura cale de a forma copii buni este să devenim mai
întâi părinți buni.”
Zig Ziglar**

PARTENERIAT ÎN EDUCAȚIE FAMILIE-ȘCOALĂ-COMUNITATE

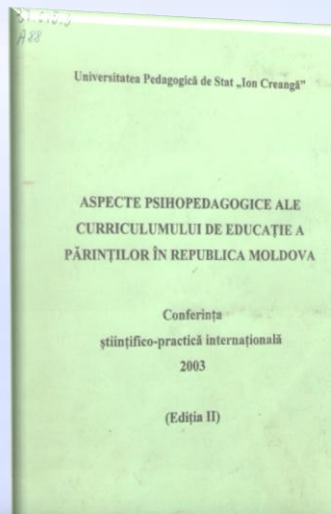

„Educația în familie este și trebuie să constituie o bază solidă în creșterea tineretului nostru, astfel încât, împreună cu educația din școală, din organizațiile de tineret, să contribuie la formarea caracterului, a personalității, a purității morale.“

Mihai Stoian

CONFERINȚE NAȚIONALE/INTERNAȚIONALE

□ este respins de colegi, nu-i ordonat, atent, poate fi agresiv și brutal;
 □ poate avea devieri de limbaj, comportament;
 □ se teme de părinți, considerându-i duri, ostili, severi;
 □ frecvent se îmbolnăvește, manifestă tristețe, disperare, sarcasm și pesimism.

Trebuie precizat că acceptarea sau neacceptarea copilului mai depinde de tipul familiei, stilul educativ și relațional, tipul partenerilor adulți (al mamei și tatei).

După **structură**, deosebim următoarele tipuri de familii:

- extinse* (locuiesc împreună cîteva generații, se întîlnesc mai frecvent în mediul rural);
- nucleare* (sub hiparentale cu 2-3 copii);
- incomplete* (monoparentale);
- reconstituite* (a doua căsnicie, pot fi copii de la prima căsnicie).

După **stilul educativ**, deosebim familiile ce posedă:

- stilul disciplinar (tehnica dominantă – controlul și cerințele exagerate);
- stilul relațional (tehnica dominantă – relația);
- stilul anonim (nu este utilizată sistematic nici o tehnică);
- stilul charismatic (controlul și relația sunt echilibrate).

Astfel, cunoscînd particularitățile familiei ce influențează formarea personalității copilului ne putem da seama despre relațiile părinți-copii și despre aceea ce ține de acceptarea sau neacceptarea copilului.

EDUCAȚIA CONTINUĂ ÎN FAMILIE

Valentina OLĂRESCU, conf., dr. în psihologie,
Eugenia Iov, conferențiar, dr. în pedagogie

O importanță deosebită în educația personalității are sistemul format din diferite reprezentări educative, care influențează omul din momentul nașterii și pe parcursul întregii lui vieți. Din acest sistem face parte familia, grădinița, școala, organizațiile de tineret, colectivul de muncă.

Afirmația lui Pestalozzi conform căreia „ceasul nașt. copilului este ceasul începutului educației sale” pare astăzi pe deplin firesc, după cum sintagma „familia este prima școală a omului” nu mai are nevoie de argumente. La aceste idei, care pun în evidență primordialitatea și prioritatea în timp a familiei între factorii educativi, am mai putea adăuga și pe cea cu privire la caracterul continuu al educației în familie, știut fiind că părinții acționează educativ asupra copilului toată perioada cât acesta este membru al familiei chiar după ce o părăsește prin sfaturi, îndemnuri, îndrumări.

Familia părintească constituie prima celulă a societății, influența căreia copilul o simte în primul rând. Copilul are nevoie de un mediu afectiv care-i oferă siguranță, protecție, o imagine corectă despre sine și cei din jur prin care copilul învață să depășească obstacolele în viață.

Formarea personalității copilului este influențată atât de condițiile de viață ale familiei, incluzînd poziția socială, ocupațiile, starea materială, cât și de nivelul dezvoltării intelectuale a părinților. Părinții, în afară de asigurarea condițiilor necesare pentru viața de zi cu zi, servesc drept model pentru formarea lor ulterioară. Ea este un fenomen important și, în special, a părinților. Relațiile binevoitoare, de reciprocitate între părinți conferesc un plus pozitiv asupra autoaprecierii adecvate a copilului, referindu-i independență și certitudine. De obicei, mulți părinți își educă copiii cum au fost ei educați cândva. Dragostea părintească este importantă dar nu trebuie să sufocă viața copilului, făcându-l dependent în așa măsură încît să nu se descurce nici în cele mai mărunte probleme existențiale. Părintele iubitor trebuie să-i ofere copilului posibilitatea de a avea un statut propriu. „Este o artă să rămîi prieten cu copilul tău în ciclul vieții, dar este și vital pentru el” serie

1. Mitrofan. Frînga umană poartă în ea vocația fericirii.

S-ar părea că odată cu plecarea copilului la grădiniță, școală, rolul educațional al părinților diminuează. Ultimele, educă copilul intelectual, fizic, estetic, moral, tehnic, dispunînd de un personal specializat, ceea ce lipsește în familie. Este eronată această viziune. Toate se completează reciproc, iar familia suplimentar asigură condițiile necesare și adecvate studiului individual prin care se realizează educația integrală, în prim plan înaintîndu-se educația

UNELE ASPECTE TEORETICE ȘI ETICE ALE CONFLICTELOR ȘI COMUNICĂRII FAMILIALE ADOLESCENȚI-PĂRINȚI

Răduț Daniela,
doctorandă,
UPS "I. Creangă" din Chișinău

The article contains some research results about the efficiency of family education actions, which are applied at teenagers age, and the synthesis achieved in teenagers and parents communication, which are decisive for one balanced education in side of family.

În contextul cercetării noastre am stabilit că acțiunile educative familiale pot fi eficiente dacă părinții cunosc particularitățile de personalitate și de vîrstă ale copiilor, inclusiv a adolescenților, specificul comunicării și construirii relațiilor cu aceștia și partenerul adult, posedă competențe de preîntîmpinare-soluționare și dirijare a conflictelor familiale [1].

Această constatare ne-a orientat spre examinarea unor aspecte ale comunicării familiale și mai cu seamă a conflictelor care pot apărea în relația cu adolescenții. Majoritatea savanților din domeniul științelor educației analizează conflictul din punct de vedere dinamic și motivațional, arătînd că o stare de conflict se prezintă ca o situație în care două forțe mai mult sau mai puțin echivalente și de direcții opuse sau incompatibile acționează asupra subiectului. Prin urmare, conflictul presupune o ciocnire între tendințe, impulsuri, dorințe, cerințe, nevoi, care apar simultan și sunt contrarii [1; 3; 5; 7; 8; 9].

Nuțiu J. consideră că sursa conflictului se poate stabili lesne, acesta este prezentă chiar în structura complexă a personalității, avînd obiectii la modul de cîștigare și rezolvare a conflictului abordat de Freud S., care îl reduce la plăcerea. În realitate, menționează cercetătorul, conflictul se desfășoară în interiorul aceluiași efort uman de autoactualizare, în și prin dinamismul și procesul dezvoltării personalității însăși, ceea ce îl face pe individ să perceapă o tensiune psihologică internă. În baza celor afirmate, devine evident faptul că conflictele pot să-și facă apariția la nivelul cunoașterii de sine și la nivelul cunoașterii și integrării în socium, atunci cînd individul face alegerea între intimitate sau social. Adică conflictul se poate declanșa dacă individul, care are o necesitate mare de intimitate pentru a se cunoaște, a medita, a se înțelege mai bine pe sine este nevoit să facă un efort de prezență sau integrare socială. Acest lucru nu creează probleme pentru o personalitate matură, bine pregătită, ceea ce nu putem afirma despre adolescent [apud.5].

Lazarus R. S. abordează conflictul în baza analizei stării individului, în fața căruia sunt expuse a două cerințe. Conflictul apare cînd se constată că dificultatea ține de realizarea a două cerințe, care sunt percepute de persoană ca incompatibile. Autorul clasifică aceste conflicte după 3 indici, care permit observarea sursei:

- conflictul se dezvoltă dacă parvine o contradicție între cerințele interne a persoanei și cele externe;
- conflictul apare cînd două cerințe externe sunt contradictorii;
- conflictul se dezvoltă din cauza ciocnirii a două cerințe/ exigențe interne.

deputați parlamentari, miniștri, conducători ai organelor puterii executive și ai organelor administrației publice locale.

Legea trebuie respectată în egală măsură de toți fără excepție, fără trimiteri la funcții, liliori și merite. În mod evident, atunci când anumite norme de drept nu mai corespund cerințelor de azi, ele trebuie modificate cât mai rapid de organele competente.

IMPACTUL MIGRAȚIEI FAMILIEI ASUPRA DELINCVENȚEI JUVENILE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Ecaterina MOLDOVAN

Mileniul trei bulversează umanitatea prin astfel de tendințe globale cum ar fi modernizarea, pandemiile de etiologie diversă, extinderea modelelor familiale alternative, îmbătrânirea demografică, modificarea structurii de vârstă a populației, migrația națională și internațională. Toate aceste probleme au un impact profund asupra familiei în calitate de instituție socială, și implicit, determină carențe ale procesului de socializare a generației în creștere. Problema migrației interne sau internaționale reprezintă în ultimii ani o preocupare constantă, cu precădere a cercetătorilor din științele sociale, și mai puțin a factorilor de decizie politică din Republica Moldova. Studiile efectuate de notă, în spatele remitențelor și a altor avantaje economice pe termen scurt, un șir de consecințe nefaste de ordin demografic, social și economic de durată. Astfel, circa 370.000 de cetățeni ai Republicii Moldova sau 25% din populația activă, conform datelor UNICEF, au emigrat în căutarea unui loc de muncă și a unui salariu decent. Mai mult de 30% din aceștia au părăsit țara pe o perioadă ce depășește un an de zile. Conform estimărilor ministerelor de resort, la etapa actuală, în Republica Moldova există peste 150.000 copii cu un părinte sau chiar cu ambii părinți emigrați peste hotare. Studiul Asociației alternative sociale „Singer acasă!” – studiu efectuat în zona Iași asupra copiilor separați, de unul sau ambii părinți prin plecarea acestora la mamele în străinătate” arată că absența părinților perioade îndelungate poate avea efecte negative semnificative asupra dezvoltării acestora. Familia asigură copilului o siguranță indispensabilă atingerii maturității intelectuale, sociale și culturale, precum și formării identității proprii. Orice perturbare în interiorul structurii familiale are un impact important asupra copilului, atât la nivelul adaptării sale la societate, cât și asupra structurii sale de personalitate. Psihologii susțin că copiii separați de părinți pentru perioade îndelungate sunt supuși riscului de a suporta diverse forme de neglijare, cea mai importantă fiind neglijarea emoțională. În cazul plecării unui singur părinte, cel rămas urmează să manifeste o capacitate sporită de a face față nevoilor fizice, educaționale și emo-

ționale ale copilului. Dacă copilul a fost lăsat în grija unor terțe persoane (bunici, alte rude, vecini), probabilitatea de a găsi suportul afectiv necesar la persoana de îngrijire este și mai mică. De asemenea, există riscul și altor forme de neglijare decât cea emoțională:

- neglijare alimentară;
- neglijare vestimentară;
- neglijarea igienei;
- neglijarea medicală;
- neglijarea locuinței;
- neglijarea educației.

În afară de formele menționate de neglijare, copiii cu o supraveghere parentală precară sau lipsiți în totalitate de aceasta sunt supuși unor riscuri, cum ar fi:

- supraincercarea cu sarcini: preluarea responsabilităților de adult, creșterea și îngrijirea fraților mai mici;
- vulnerabilitate sporită la abuzuri fizice, psihice, sexuale, exploatare prin muncă, trafic de copii, prostituție;
- însușirea deficitară a normelor etico-morale: preluarea modelului de neglijare afectivă din cadrul familiei de origine pentru a-l aplica ulterior în familia proprie;
- insuficiența dezvoltare a abilităților de viață independentă necesare pentru a face față vieții de adult;
- debutul precoce al vieții sexuale în căutarea afecțiunii care lipsește în familia de origine.

Teoriile psihologice ale dezvoltării argumentează posibilitatea apariției unor manifestări psihocomportamentale deviate pe fondul diverselor forme de neglijare cum ar fi:

- sentimente de abandon, anxietate, frustrare, stări depresive;
- tulburări de atenție, scăderea capacității de concentrare;
- atitudini de indiferență datorată interpretării absenței părintelui ca un rezultat al indiferenței acestora față de copii;
- deteriorarea conduitei școlare manifestată prin absentism, eșec școlar și chiar abandon școlar;
- absența aspirațiilor pe termen lung datorată viziunii incerte asupra viitorului sau percepțiilor eronate a acestuia;
- incapacitatea de a se autosupera la justa valoare, cu tentă spre supraapreciere sau subapreciere;
- lipsă de motivație, stări apatice și de oboseală permanentă;
- dificultăți de adaptare;
- conduite sinucidașe;

DIMENSIUNEA DE GEN ÎN EDUCAREA COPILOR ÎN FAMILIE

Inga ZMUNCILA

Familia ca grup social a fost dintotdeauna influențată de contextul mai larg cultural, social, economic, politic al societății în care s-a constituit. Unele dintre aceste influențe au fost mai puternice, altele mai puțin vizibile ca efect direct asupra familiei. Familia prin natura ei reunește membri care au statuturi și roluri diferite, determinate atât de factori externi familiei, cât și de factori interni. Acest schimb natural între exteriorul și interiorul familiei face ca substanța raporturilor familiale să capete configurații diferite în funcție de caracteristicile societății în care trăiesc, dar și de modul de receptare a vieții în comun de către fiecare membru în parte.

Educația familială reprezintă o modalitate esențială de realizare a educației informale și manifestă principalele caracteristici ale acesteia: se realizează în mod sistematic, prin experiențe de viață trăite în mod concret, direct; se manifestă difuz în conduita indivizilor și a grupurilor, impregnează personalitatea cu specificul sau prin influențarea implicită, integrală și continuă.

Familia reprezintă pentru copil un organism reglator care permite, în ciuda unei aparente sărăcii de mijloace, să trăiască o viață foarte intensă, o viață proprie copilăriei. Nici o altă instituție, oricât de calificată, nu este atât de sensibilă la exprimarea trebuințelor, la manifestarea sălbiciunilor sau a potențialului dezvoltării copilului, fiindcă nici o altă instituție nu cuprinde ființe legate atât de direct, de vital, de copil ca mama și tata.

În același timp, familia din Republica Moldova ca instituție socială se află în fața unor provocări de ordin socioeconomic care au condus la apariția unor fenomene sociale cu impact direct asupra educației copilului în familie: rata crescută a divorțurilor, creșterea numărului familiilor monoparentale, creșterea numărului cuplurilor consensuale, creșterea fenomenului violenței domestice, creșterea numărului de familii dezavantajate socioeconomic, creșterea numărului de părinți care pleacă în străinătate pentru a munci etc.

Obiectul cercetării: incidența implicării părintelui-tată și părintelui-mamă în educația copilului și expectanțele acestuia.

Scopul cercetării: determinarea nivelului de angajare a părintelui-tată și a părintelui-mamă în exercitarea funcțiilor educative la nivelul de familie și a vizionării copiilor asupra acestei implicări.

Ipotezele cercetării:

1. Implicațiile (practicele educative) mamei în educația copiilor sunt mult mai variate și numeroase decât implicațiile tatălui.
2. Așteptările copiilor în raport cu implicarea preponderentă a unuia dintre părinți în viața și activitatea lor ar putea fi altele decât ceea ce se întâmplă în realitate.

Metode

1. **Metode teoretice:** analiza literaturii științifice psihologice și pedagogice la tema cercetării.
2. **Metode empirice:** metode psihodiagnostice, în particular: „Chestionar pentru determinarea dimensiunii de gen în educație (variante pentru părinți)” și „Chestionar pentru determinarea dimensiunii de gen în educație (varianta pentru copii)”; metode statistico-matematice de prelucrare și interpretare a datelor.

Baza teoretică

Teoria dezvoltării personalității lui Allport, concepțiile și cercetările din domeniul psihopedagogic familiei ale lui Baran-Pescaru, Stănculescu, Antonesei, Arhip, Melinte, Cuznetov, Mihailescu, Stoica, Stern.

Baza experimentală

30 cupluri familiale tinere, care au copii cu vârsta de 5-6 ani, locuitori ai orașului Chișinău.

Importanța practică și teoretică

Lucrarea dată realizează o sistematizare a informațiilor din domeniul educației familiale față de dimensiunea de gen a părinților, pentru a putea stabili repere științifice adaptate societății noastre, necesare:

- elaborării de programe pentru pregătirea părinților și a viitorilor părinți;
- stabilirii unor parteneriate eficiente între familie, grădiniță, școală și alte instituții educative.

Cercetarea empirică ne-a permis formularea următoarelor concluzii:

- Educația copilului devine o responsabilitate a familiei ca unitate.
- Deosebirea dintre rolul masculin și cel feminin vizează mai mult *modalitatea* implicării și nu *gradul*, mai mic sau mai mare de implicare, care nici nu poate fi evaluat, întrucât nu pot fi comparate cantitativ comportamente diferite calitativ.

- Prioritatea alocării timpului petrecut cu copilul îi aparține mamei (67%).
- Mama este cea care sprijină cel mai mult activitatea de grădiniță a copilului. Ea este cea care dă și ia copilul de la grădiniță de cele mai multe ori – 60% și ea este cea care deține monopolul participării la adunările cu părinții de la grădiniță – 90%.
- În expectanțele copiilor tatăl are o pondere mai mare decât în realitate. Copiii și-ar dori cu 13% mai mult ca tatăl să dețină autoritatea de control, să dea sfaturi, îndrumări pe care copiii le-ar urma.
- Tatăl este cel care aplică pedepsele în cazul neascultării – 67%, mama obișnuind 33%.

- Din perspectiva copiilor, tatăl rămâne a fi „purătorul” autorității punitive – 53%, însă și autoritatea punitivă a mamei, în viziunea copiilor, crește cu 14% față de răspunsul părintelui, dar și puterea de consolare a mamei o depășește pe cea a tatălui cu 7%.

PUBLICAȚII ÎN SERIE

SERIA ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI

Analele Universității "Ștefan cel Mare" Suceava

Tomul VI 2009 SUPLIMEN

Editura Universității din Suceava 2009

IMPLICAREA FAMILIEI ÎN VIAȚA ȘCOLII

Loredana BODNAR
Colegiul Național de Informatică "Spiru Haret" Suceava
loredanabodnar@yahoo.com

Abstract
In a world governed by globalization, technology, speed and stress, when everybody knows that "time is money", we, parents, find less and less time for our children.
Nowadays, as a consequence of the social reality, parents are too busy to find a job and earn more money. Therefore, school is the only institution which should educate the younger generations. It is well known that family can't be substituted by any other institution. On the other hand, a school can't achieve its goals if it isn't helped by the family which used to be and, I hope, it still is one of the people's most important values. Education starts in family, this being the place where the child finds "unconditioned" love, friendship, safety etc. The family teaches children and helps them pass over life's obstacles. It is the place where they should learn to be responsible and able to adapt the society they live in.
All in all, the collaboration of family and school is a sine qua non condition in the education of children.

Keywords: family, school, teachers, communication, education

ROLUL FAMILIEI ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ

Daniela MACOVEI
C.N. Informatică "Spiru Haret" Suceava
Mariana BUCIUC
Școala cu clasele I-VIII Nr 1 Suceava
danicamacovei@yahoo.com

FAMILIA ȘI ȘCOALA - FACTORI DE EDUCAȚIE PERMANENTĂ PENTRU INTEGRAREA COPILULUI ÎN SOCIETATE

Lucian LUNGU
Colegiul Național de Informatică "Spiru Haret" Suceava
langu_info_sv@yahoo.com

Monica JELEA
Colegiul Național de Informatică "Spiru Haret" Suceava

Abstract
Education in all its forms is meant to find solutions through which the child is bound to adapt to the society he lives in quickly and efficiently. No matter how hard it may try, school cannot replace the other institutions which are supposed to form conscious civilized citizens: school education is meant to failure unless it has a tight relation with other active factors involved in the learning process such as family, community.
The school has as its main purpose to identify the problems in the child's families and focus on the relationship school-family which is the key to education, thus the education in the family becomes a process to prepare the child for life, whereas school prepares the child for the academic area.

Keywords: family, society, school, teenage, education

Motto: "Școala pentru viață, prin viață" (Dăscăle)

Familia constituie primul mediu organizat în care este angajat copilul încă de la naștere și are cea mai îndelungată influență asupra sa. O judecată de valoare asupra unei familii se poate realiza cu succes, mai ales prin prisma contribuției la antrenarea copiilor în activități educative, cu efecte favorabile asupra lor înșiși și asupra celorlalți copii. O adevărată familie întruchipăvază, printre caracteristicile sale definitorii, o preocupare susținută și eficientă în direcția modelării unor personalități care să

tion is the best inheritance that parents can give to their children. It is an early earthly fortune or relic. This truth was understood even in literature said in his book about education that "Nothing might be said education, for it must be the beginning, the middle and the end. All the goods on earth are delusive and perishable, while a good steady and trusty gift". Parents are the main responsible persons for in and they can only blame themselves for their lack of education, with a nature not always good and innocent, but perverted and to bring a child to the level of a moral and virtuous adult, he/she discusses.
giving birth to a child, either body or soul, is his/her most important e added at school is far not as important as the facts and words that e in his first seven years and that will guide him afterwards in his bedini Soveja)
Should start as early as possible, as they come into the world most remove any bad habit or thinking, replacing all these with all of education is character formation and qualities development.
od education, moral education, family

afirmă că "viața este un dar, oferit în mod liber de către... Care ne-a adus << dintru neînfință la ființă >> nu doar biologică (Breck John, p.15, 2003, ci creați după chipul sați și ne asemănăm cu Creatorul nostru prin dobândirea John, p.17, 2003) Același autor susține că "a vorbi un sacralitatea vieții umane înseamnă a vorbi despre 2003) Depășind caracteristicile individuale care ne

SOCIAL PERVENIȚIA

Impactul educației familiale asupra personalității copilului

Abstract
Soluționează o problemă în procesul interiorizării experienței alternative, actualizarea valorilor personalității.
Societatea de azi se confruntă cu o multitudine de schimbări în ceea ce privește stilurile de viață în familie. Mulți părinți, perturbat de producerea pacienților marfariști de creștere a copilului, se uită și la implementarea cu simțință. Dar această viață nu dărește rezultatele dorite, din cauza, neapărat în ca, menșinor o situație tensionată în familie, copiii fiind în permanență stresaj și nesiguranță de viitorul părinților. Alții, nemulțumiți de experiențele avute în copilărie, încearcă să le mai îndulcească, să știe să știe, cum ar fi comunicarea, și dinții deșchis învingător din domeniul E. Situațiile, I. Tegu, I. Negreș.
Cu toate acestea, ca o amănunțită abordare de recomandații de creștere a copilului, în îndelungă orizont, părinții se află într-o stare de confuzie, pentru că nu știu din ce obiective și tehnici a menține metode, dinne cele mai variate și adesea, contradictorii.
Comportamentul promovat de părinți în familie, stilurile de educație utilizate și au influență direct asupra dezvoltării personalității copilului. Îndemnat asupra formării imagini de sine și a responsabilității - menține importanța pentru adaptarea socială. În general, și adaptarea socială, în particular. Nu ar trebui să pierdă din vedere că "a conduce" activități educative, fiind autoritar și atunci când este înfrunțat, promovă - atunci când este obișnuit sau când încearcă să compromită "absoluț" prin "absoluț" democrație".
Ca răspuns la aceste "impedimente" în buna creștere a copilului, comunicarea și îndemnatul și încercat să se direcționeze către standarde de educație mai eficiente. Eforturile din viața: introducerea în viața de educație pentru familie, dezvoltarea serviciilor sociale etc.

Keywords: family, school, teachers, communication, education

Didactica Pro...

REVISTA DE TEORIE ȘI PRACTICĂ EDUCACIONALĂ

2008 2009-2010

Aspecte metodice ale culturii școlare
Cultura socială
Interdisciplinarea
Jurnal didactic - metode inovative
Proiectul e alternativă
Societate și educație

Dimensiuni culturale ale educației

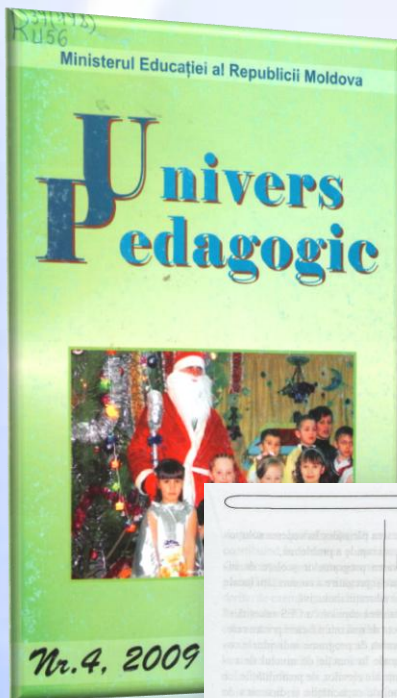
2-31 OCTOMBRIE 2010

EX CATHEDRA

Parteneriatul școală-familie: calitate șiabilitate

Abstract
Parteneriatul școală-familie este unul dintre subiectele mai noi abordate în literatura de specialitate, un subiect care prezintă interes atât pentru părinți decât implicare, cât și pentru publicul larg. Familia și școala este cel mai puternic și mai apropiat sistem educațional copilului - actual și principal. Familia constituie primul factor și mediu natural care exercită o influență înaltă în formarea personalității lui-o perspectivă multidimensională, iar școala este cel mai important factor al educației sistematice și continue (E. p. 48). Astfel, obiectivul educației și personalității este atât al dezvoltării, înțeles dezvoltarea emoțională a copilului poate fi susținut numai prin efortul comun și interesat al familiei și școlii.
Dacă în trecut educația este de părinți și profesori, relația școală-familie are acum, "a prezenta modernă", de cele mai multe ori redobândit-se la prezenta generațiilor de școlii, în funcție de configurația directoare sau prin telefon și profesorii și la contribuția dinamică în sprijinul instituției. Dacă până nu demult preocuparea anterioară a societății se de parteneriat, cu fiind o responsabilitate în grila școlii, era acceptată și stabiliza ambușă plebe, astfel, amănunțit respectiv semnalul să se schimbe, în special în contextul relațiilor operaute-și la nivel de sistem de învățare, în particular, cât și la nivel de politici educaționale, în general. Documente recente din cadrul de Consiliul European lansează o nouă opărită asupra dezvoltării parteneriatului educațional. Conform

... în cadrul culturilor școlare și familiei școlare, înțeles dezvoltarea emoțională a copilului poate fi susținut numai prin efortul comun și interesat al familiei și școlii.
Dacă în trecut educația este de părinți și profesori, relația școală-familie are acum, "a prezenta modernă", de cele mai multe ori redobândit-se la prezenta generațiilor de școlii, în funcție de configurația directoare sau prin telefon și profesorii și la contribuția dinamică în sprijinul instituției. Dacă până nu demult preocuparea anterioară a societății se de parteneriat, cu fiind o responsabilitate în grila școlii, era acceptată și stabiliza ambușă plebe, astfel, amănunțit respectiv semnalul să se schimbe, în special în contextul relațiilor operaute-și la nivel de sistem de învățare, în particular, cât și la nivel de politici educaționale, în general. Documente recente din cadrul de Consiliul European lansează o nouă opărită asupra dezvoltării parteneriatului educațional. Conform

Psihosociologia educației

Importanța corelației școală-familie, factor stimulator în educația copiilor cu CES

Angela Cucer, doctor în psihologie, IȘE
Emilia Furdul, cercetător științific, IȘE

Abstract

Education is not something that we get from outside. The same as culture, education is not an asset, which is bought. It is very difficult for education to be localized precisely. Education is found all over where appears a conscious effort, that where a choice is being made, where a spiritual communication is stabilized.

Este știut faptul, că atitudinea comunității față de copii cu cerințe educative speciale caracterizează nivelul de dezvoltare economică a acesteia, viziunile ei politice, morale, religioase, iar ignorarea problemelor acestor copii are un impact negativ asupra societății.

În Moldova, opinia publică a început să-și schimbe atitudinea în favoarea celor etichetați: de la ignorarea existenței persoanelor cu cerințe educative speciale (CES) la conștientizarea faptului, că aceștia trăiesc alături de noi și sunt membri egali ai societății. Important este să se înțeleagă că copiii cu CES sunt tot atât de iubitori, mândri, optimiști și capabili de lucruri bune ca și semenii lor sănătoși. Din această categorie fac parte atât copii cu deficiențe propriu-zise – la care, cerințele speciale sunt multiple, inclusiv educative, cât și copii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii.

ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI

Seria "Științe ale educației" ISSN 1857-2103

UNELE ASPECTE ȘI CONDIȚII DE FORMARE ȘI PERFECȚIONARE A COMPETENȚELOR PARENTALE

Oxana SORICI
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău

Articlu argumentează rolul motivației interne pentru a construi părinte. Astfel, este considerată importantă și necesară aprecierea originalității personalității și a finalității auto-educative. Faza auto-educativă nu este limitată în timp și spațiu.

Articlu propune o analiză a strategiilor educative parentale. Totuși, diversi autori explică referirile referitoare la problemele esențiale la conducerea familiei educative.

Pe baza celor de mai sus, am dezvoltat o serie de strategii care considerăm indispensabile în formarea și îmbunătățirea competențelor parentale.

Nu ar fi corect din punct de vedere științific să afirmăm că formarea competențelor parentale s-ar face fără existența unei baze motivaționale. Opiniile psihologilor cu privire la definiția motivației diferă. Astfel, C.C. Platonov (apud.16) o consideră proces psihic care generează activitatea. A.N. Leontiev (19) o consideră obiect al necesităților.

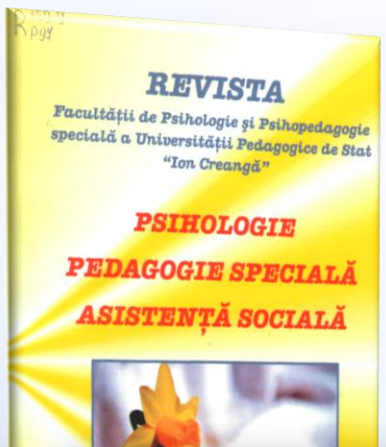
Ținând cont de studiul rolului motivației în formarea competențelor parentale, vom analiza teoria pozitivă a motivației propusă de către A.Maslow (18). Această teorie evidențiază cinci categorii de necesități, pe care savantul le-a ordonat ierarhic astfel:

A.Maslow consideră că necesitatea de recunoaștere a potențialului include în sine dorința și tendința de a atinge performanțe individuale în scopul stimei de sine, dar și din partea celor din jur.

În formarea competențelor parentale trebuie activ și motivul suprem din ierarhia lui Maslow, necesitatea de autoactualizare. Omul este obligat să fie conștient de acest fapt (18). În cazul cerințelor noastre, am putea considera faptul că fiecare om este obligat să fie deosebit competent.

Pomîni de la modelul personalității propus de C.C.Platonov (16) (tab.1), considerăm competențele parentale ca fiind parte componentă a acestor structuri complexe, deoarece ambele presupun prezența unor idealuri, aspirații, interese, care „ghidează” și a unor dorințe, convingeri, protoperceptii, dorințelor care presupun realizare.

În scopul determinării bazei motivaționale în formarea competențelor parentale s-a aplicat modelul metodicii bazate pe concepția relației dintre motivația internă și cea externă în desfășurarea activității pedagogice (16, p.68).

IMPLICAREA PĂRINȚILOR ÎN PREGĂTIREA ELEVILOR SUPRADOȚAȚI

Marcel Teleuca, dr. în șt. matematică

Una dintre cele mai vechi și discutate se consideră problema părinț-copii. Această problemă perpetuează din generație în generație, fiind una dintre cele mai importante. Dinamica acestor relații lasă o amprentă profundă, fie pozitivă sau negativă, asupra mentalității, judecății, opiniei, atitudinii comportamentului copiilor, cât și a părinților, societății în ansamblu.

Primum și cel mai important lucru în educarea corectă și dezvoltarea armonioasă a copilului este influența manifestată prin includerea activă a familiei. Implicarea părinților în viața copilului este una dintre cele mai importante "misiuni" a acestora.

O tere deosebită trebuie acordată copilului la vârsta potrivită, în special dacă acesta dă dovadă de talent, creativitate, supradotație.

Copilul se confruntă cu anumite probleme, aflându-se între două influențe puternice, familie și societate, care îl solicită în mod diferit.

Chiar de la etapa inițială a dezvoltării copilului, părinții, la rândul lor, se confruntă cu anumite probleme:

- activismul excesiv al copilului, care provoacă deruta părinților;
- dezechilibrul apărut în interacțiunea cu profesorul, atât de ordin psihologic cât și fiziologic (modificarea regimului zilei, a alimentației și a programului de somn);
- apariția unor situații imprevizibile din dorința copilului de a explora necunoscutul și.a.m.d.

Relațiile dintre părinți și copii sunt foarte importante în dezvoltarea aptitudinilor morale, spirituale și intelectuale ale copiilor.

Părinții trebuie să se întrebă permanent, cum și în ce mediu trăiesc copiii lor, având în vedere faptul că „copilul învățat în felul în care trăiește” [3]. El trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

- dacă copiii sunt criticați frecvent, ei învață să condamne;
- dacă copiii sunt încurajați frecvent, ei învață să fie încrezători;
- dacă copiii sunt apreciați frecvent, ei învață să se aprecieze;
- dacă copiii li se recunoaște meritele frecvent, ei învață să aibă un scop;
- dacă copiii sunt tratați cu prietenie, ei învață că lumea este un loc frumos în care poți trăi;
- dacă copiii sunt crescuți într-un mediu pașnic, ei învață să aibă o inimă împăcată.

Protecție Socială
Revista Ministerului de Protecție Socială, Protecția Copilului și Familii

În sezonul estival 2012, circa 15500 copii vor beneficia de fol pentru odihnă și întinerire

În timpul de răd pentru anul curent au fost produse mijloace financiare în valoare de 19.274,7 mii lei pentru procurarea bănelor de odihnă și întinerire a copiilor în sezonul estival 2012.

În anul de referință de la care s-a calculat cu Acordul de studii de la 10 clase și cu Acordul de studii de la 11 clase, în anul de referință s-a calculat cu Acordul de studii de la 11 clase și cu Acordul de studii de la 12 clase.

În anul de referință s-a calculat cu Acordul de studii de la 11 clase și cu Acordul de studii de la 12 clase.

Conținutul volumului prezintă de servicii pentru salubritate și protecție, cuprinde în sezonul estival 2012, este alcătuit din date statistice care prezintă evoluția activității publice în cadrul serviciilor de protecție socială și de protecție a copilului în perioada 1-12 septembrie 2012, pe servicii de protecție socială și de protecție a copilului.

În cadrul volumului sunt prezentate și rezultatele activității de salubritate și protecție socială și de protecție a copilului în perioada 1-12 septembrie 2012, pe servicii de protecție socială și de protecție a copilului.

În cadrul volumului sunt prezentate și rezultatele activității de salubritate și protecție socială și de protecție a copilului în perioada 1-12 septembrie 2012, pe servicii de protecție socială și de protecție a copilului.

În Crăciunul Publicist - Stefan cel Mare*

INCLUSIV
Nr. 8, 2008

Centrul de Speranță

Buletin informativ de educație inclusivă al Centrului de Zi "Speranța" și al Centrului de Resurse "Inclusiv EU"

USAID
Spartană

Viitorul începe în familie

Tot mai puțini copii în internate

În 2012 au fost lichidate 4 instituții de tip rezidențial. Potrivit datelor Ministerului Educației în anul curent și-au încetat activitatea Școlile-Internat Amintărilor din ex. Călărași, Școala de tip-internat pentru copii orfani și rămași fără îngrijire părintească din Călărași, Târnăveni, Școala-Internat Asistență, 4. Mărculești, raiul Florești, Școala de tip-internat pentru copii orfani și rămași fără îngrijire părintească, s. Napadova, raiul Florești.

La începutul reformei sistemului rezidențial (2007) în cele 67 instituții rezidențiale erau plătite circa 11500 copii. Numărul acestora a scăzut de aproape două ori pe parcursul ultimilor cinci ani.

Potrivit lui Valentin Crăciun, Șeful Direcției generale învățământului preșcolar, primar și secundar general la Ministerul Educației, în perioada 2007-2012 au fost desființate/închise 907 copii, dintre care 777 copii au fost reintegrați în familia biologică existentă, iar 130 copii plasați în servicii substitutive de tip familial.

În perioada 2007-2012 au fost desființate 14 instituții rezidențiale, 2 fiind reorganizate. În următorii trei ani alte 23 de internate vor fi reorganizate.

Dezvoltarea serviciilor sociale asigură succesul reformei

Dezvoltarea serviciilor de alternativă are o importanță majoră în contextul reformei sistemului rezidențial. Cele trei raioane-pilot ale proiectului "Adaptarea dreptului copilului la familie și protecția lui de violență, abuz și

angrijire" - Fălești, Ugheni și Călărași au evidențiat semnificativ în creșterea sistemului integrat de servicii sociale pentru copii și familii.

Continuare în pag. 7

Modelul familial în contextul comunităților educative

Maria LUNARI, psiholog, Centrul de Zi "Speranța"

Societatea este de neconcepț fără cele 2 instituții de bază ale sale: școala și familia, ambele reflectând dinamica dezvoltării acestora și aflându-se într-o relație de feedback continuu.

Akcivitate din persoane unite prin legături de căsătorie, singe sau adopție, familia reprezintă, la modul ideal, un mediu cu potențial benefic pentru fiecare dintre membrii săi. În această accepție, ea se caracterizează prin trăsături ce o definesc ca microgrup instituționalizat: statutul, rolul și relații specifice între membrii săi, factorii familiali care influențează asupra fiecăruia dintre membri, funcții particulare privind dezvoltarea, susținerea membrilor etc.; educația reciprocă la nivelul familiei.

Fie că este produsul unuia dintre parteneri, fie că se constituie ca rezultat al unor negocieri în cadrul cuplului, modelul fiecărei familii există și funcționează, având impact asupra membrilor săi. Modelul aliei își pune puternic amprenta asupra valorilor, normelor și comportamentelor promovate și preluate de copii, care devin ulterior membri ai comunității de elevi. *Percepția dezvoltarea, valorificarea potențialului fiecăruia elev depinde, între altele, de cunoașterea și înțelegerea mediului de proveniență, a modelului familial urmat.* În contextul dat, palpabilitatea de elevi ai unei instituții de învățământ reprezintă o constatare de model familial, la care "adere" modelul fiecărui individ, un individ care învață însă să trăiască alături de ceilalți, dezvoltându-și sentimentul de *comunitate socială*.

Dintre toate grupurile sociale care modelează persoana umană, familia este, fără îndoială, cea mai importantă. Unii cercetători merg chiar mai departe, afirmând că acțiunea acestuia asupra persoanelor este atât de mare încât ea egalează, dacă nu întrece, acțiunea tuturor celorlalte grupuri sociale. Familia este adesea un laborator de formare a persoanei; transformarea individului în persoană, adică în individ cu status social, este, lătit de toate, opera ei, a familiei. De ce? Întrecut acțiunea familiei se exercită mai de timpuriu, în primii ani de viață, anume familia este căminul prin care se canalizează orișare altă acțiune de socializare a copilului. Acțiunea familiei le "anticipează" pe celelalte, în plus, în cele mai multe cazuri, aceasta este unică, deținând monopolul deplin și fiind singurul factor de socializare a preșcolarului. Astfel, influența celorlalte grupuri poate fi orientată doar prin intermediul familiei.

Înainte de "a fi el însuși", copilul este "altul" sau "altii". Orice copil se construiește, se formează ca personalitate, ca sim după modelul oferit de "îmaginea" celorlalți. Orice sistem de educație, ca act de edificare a individului, începe cu *imitația* și se încheie cu *identificarea* unui model. Imitația și identificarea se produc în raport cu "influențele", prin acestea înțelegându-se prezențele sau reprezentările exercitate de părinți. Din acest punct de vedere, copilul devine "obiectul" dorințelor, tendințelor, emoțiilor și aspirațiilor celor din jur (părinți, rude, educatori) ca multi înainte de a putea fi "el însuși", prima etapă constând deci în "a fi ca ceilalți".

Orice educație, ca proces de formare a copilului, trebuie să înceapă și să se desfășoare în cadrul grupului familial. Personalitatea cărora la regimul sarcinilor creează și obiectul cuplului sînt, în primul rînd, părinții. La formarea copilului însă contribuie și bunicii, și frații mai mari, și altele rude - o schimbă înțelegând. Dar cele mai mari șanse să influențeze copilul în bine o are o echipă puternică și unită.

CONSILIEREA PĂRINȚILOR - TEMATICA ACTIVITĂȚILOR LA NIVELUL I (3-5 ANI) (an școlar 2010-2011)

Prof. inv. preșcolar MARIA PAVĂL
Grăd. cu P.P. nr. 1, HUNDODARA

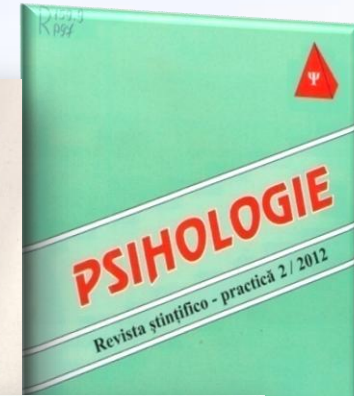
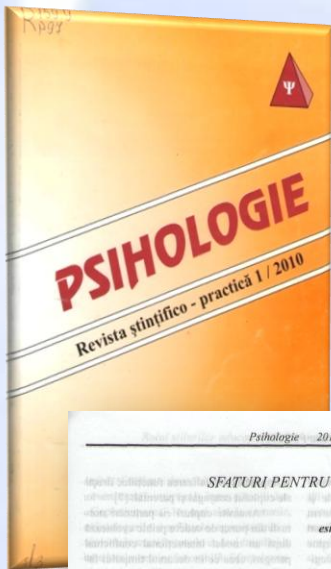
SEMESTRUL I:

№/ LUNA	TEMA ACTIVITĂȚII	MODALITĂȚI DE REALIZARE	SPECIALIȘTI INVITATI	OBSERVAȚII
1 sept.	Prevenirea dificultăților de integrare a copiilor nou-veniți în grădiniță.	Studii de caz - cercetare, conștientizare ale mediului - recomandări; Chestionare pentru părinți.		
2 sept.	Educația parentală anterioară înscrierii copiilor la grădiniță - premii facilitatoare a adaptării integrării acestora. Parteneriatul cu familia.	Referat; Dezbateri; Inițierea parteneriatului cu părinții.	Specialist educație antepreșcolară	Material suport: „Copiii învață ceea ce trăiesc”, de Dorothy Law Nolt, Rachel Harris, Editura Humanitas, 2007.
3 oct.	Particularitățile cuplului de 3-7 ani. Rolul familiei în dezvoltarea psihică a copilului.	Prezentare material; Dezbateri.		
4 oct.	Dreptul la copilărie. Rolul jocului în dezvoltarea copilului.	Lectorat; Inițierea de jocuri interactive.		Material suport: „Dreptul la copilărie”, de W. Crain, Editura Lucerna, Chișinău, 2003.
5 oct.	Și copiii muncesc (au responsabilități) - activități afiliate ale cuplului în familie.	Referat; Dezbateri.		
6 oct.	De la grădiniță - acasă (invitații și recepții).	Măști tematice; Dezbateri.		
7 nov.	Prevenirea abuzului și neglijării copilului	Studiu de caz - prezentare material;	Jurist (părinte);	
8 nov.	Alimentația rațională începând din copilărie. Meniu gustos, dar și foarte sănătos.	Referat; Propuneri de pachet sănătos și gustos.	Aziștine; Profesor biologie; Alimentație sănătoasă;	
9 nov.	Împreună pentru un viitor verde. Copacii prieteniei.	Prezentare CD; Educație ecologică; Activitate practică;		„Săptămâna familiei”, săptămânal la TV (Stop violenței TV) Stop agresivității virtuale!
10 nov.	Împreună învățăm să dămruim!	Vizită la Asulul de bătrîni;	Reprezentant Primărie;	„Și copiii le poartă” (ochelari jucării, rechizițe pentru stăruință din Moldova)

Revista Învățământul Preșcolar

EDITURA BURELĂȘTI

1-2 / 2012

Psihologie 2010, 1

ȘFATURI PENTRU PĂRINȚI

Singura cale de a forma copiii buni este să devenim mai întâi părinți buni. Zig Ziglar

ROLUL ȘTILURILOR EDUCATIONALE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII COPILULUI

Natalia PERCIUN

Termeni-cheie: climat educațional, greșeli educaționale, climat familial conflictual, climat familial hiperautoritar, climat familial hipoprotector, climat familial hiperprotector, neacceptare.

Abstract
The article reflects the influence of family education styles on child personality development, in special on those who have behavior disturbances. This paper propose recommendations for parents about childrens correctly education.

Una din funcțiile familiei constă în educarea și pregătirea tinerilor în vederea integrării lor optime în viața și activitatea socială. În cadrul familiei, părinții exercită, direct sau indirect, influențe educațional-formative asupra propriilor copii. Cuplul conjugal constituie un veritabil model social care, fiind de altfel primul în ordinea influențelor din partea modelelor sociale existente, are o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepțiilor lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. [1]

Părinții exercită influențe educațional-modelatorii în cadrul familiei și în mod direct, în baza unei anumite strategii educaționale, folosind mai mult sau mai puțin sistematic și organizat anumite me-

toade și tehnici educaționale. Mai ales, în primii ani de viață („cei șapte ani de-acasă”), se pun bazele unor importante componente de personalitate, apare imperios necesar ca educația în familie să se desfășoare în mod unitar, pe baza unui ansamblu de principii psihopedagogice și a unei metodologii clar conturate. [1]

Climatul educațional familial este o formațiune psihosocială complexă, cuprinzând ansamblul de stări psihice, moduri de relaționare interpersonală, atitudini etc. ce caracterizează grupul familial o perioadă mai mare de timp. Acest climat, favorabil sau nefavorabil, se interpeune ca un filtru între influențele educaționale exercitate de părinți și achizițiile comportamentale realizate la nivelul personalității copiilor. [2]

Actualitatea problemei abordate

pliante, chestionare pentru fiecare grup, test psihologic „Cât de sincer ești?”, tablă, fișe, carioacă, laptop.

Forme de lucru: frontal, individual, în grup.

EVOCAREA:
Activitate de spargere a gheții
„Dacă ai fi...”
Profesorul vine în fața părinților cu o floare. Se apropie de unul dintre ei și întreabă: „Ce ați face, dacă ați fi o floare?” (întrebarea e valabilă pentru toți).

Prin această activitate cunoaștem mai multe despre păreră pe care o au părinții despre ei înșiși. Având în vedere că își deschid sufletul în fața întregului auditoriu, va trebui să avem o atitudine de respect față de răspunsurile lor, fără să încercăm a le influența sau contrazice păreră.

REALIZAREA SENSULUI:
În continuare părinții primesc câte o petală de floare (din hârtie), pe care vor scrie cel mai plăcut eveniment ce a avut loc în familia lor, grație relațiilor de prietenie. Părinții citesc jicile, după care aranjează petalele obținând o floare.

Activitate în grup:
1. Părinții sunt împărțiți în 5 grupuri, prin numărarea de la 1 la 5.
Primal grup: Când doi oameni pot deveni prieteni? (idei, păreri, exemple)
Al doilea grup: Ce se poate întâmpla dacă nu există prietenie în familie?
Al treilea grup: În care familie, după părerea Dumneavoastră, domină mai mult prietenia?
Al patrulea grup: Poate exista prietenie între copii și părinți?
Al cincilea grup: Cum credeți, când copiii ne pot considera prietenii lor?
Cățiva pași spre consolidarea prieteniei cu copiii noștri: După părerea Dvs., ce pas este cel mai greu de realizat? De ce?
Test psihologic – „Cât de sincer ești?” (pentru părinți)
Desenați un cerc în fața voastră. Cu ochii închiși, plasați cu pixul, unde doriți, 8 puncte. Dacă le-ați plasat în cerc: de la 0-2 puncte (persoană sinceră); de la 3-5 puncte (nivel mediu de sinceritate); de la 5-8 puncte (lipsă de sinceritate).

În rezultatul aplicării testului, părinții își vor evalua gradul de sinceritate.
Reflexii! Sinceritatea și adevărul stau la baza unei relații de prietenie într-o familie.

REFLECTIE
Fiecare părinte va scrie numele fiecărui membru al familiei sale pe foi separate. Va răsuci foile, astfel încât să nu se vadă numele scris, apoi le va amesteca. Va lua la întâmplare o foie, citind numele scos. Pe parcursul unei săptămâni va trata pe acest om ca pe cel scump, îi va oferi momente de ție și dragoste. La finele săptămânii, va alege un alt nume. Acee permență simplă contribuie la crearea unei atmosfere de conștientizare și la îmbunătățirea relațiilor dintre membrii acesteia.

În continuare vom porci discuțarea problemelor de ordin tern.
Vom încheia ședința, formu următoarele concluzii:
• familia în care predom dragostea, armonia și prietenia un adăpost sigur.

Psychologie 2, 2012

INFLUENȚA SEPARĂRII PĂRINȚI - COPIL ASUPRA CALITĂȚII RELAȚIEI DE CUPLU ÎN VIAȚA ADULTĂ A COPILULUI

Alina MUNTEANU, Lucia SAVCA

Termeni-cheie: dragoste maternă, expectație din copilărie, atașament, relații în cuplu, obiect pierdut al iubirii, separare.

Summary
Research was conducted on a group of 30 subjects aged 20-35 years, being involved in a relationship and who suffered the loss of a loved one through death or separation. A very important factor in establishing the relationship of the couple is the family of origin, not so much by way of direct involvement in the couple relationship but rather an introjection perception that partners have to own family relational system. These perceptions in childhood is the training structured relational style later to the spouse of the couple. It establishes the proposition that a lost object of love is overwhelming influence on the attachment in the life of the couple. The novelty of this paper is to study the issue of lost love object which has an overwhelming influence on the attachment in the couple relationship at all levels of relationships - affective, cognitive, attitudinal and behavioral. Time research on the topic presents some theoretical synthesis and loss of loved object attachment formation, the role of families in overcoming the trauma of loss and loss impact neacheierii labor. This study contributes to explore and clarify some important issues regarding the completion or failure to conclude labor of mourning about the loss of loved object affecting different attachment styles coupled with impact on the quality of intimate relationship. The results of this study can be the cornerstone for further study in family psychology.

Actualitatea temei
Conform opiniei lui Sigmund Freud, „Dragostea față de altă persoană își are originea sa în copilărie, în experiențele noastre timpurii, iar legătura copilului cu mama reprezintă cea mai de durată relație, precum și prototipul tuturor celorlalte relații de dragoste pe parcursul vieții”.

Chiar și în zilele noastre însă, ideea că experiențele noastre din copilărie ne afectează viața ca și adulți este destul de surprinzătoare. Experiențele din copilărie ne modelează nu numai comportamentul, ci și credințele și expectanțele.

Pierderea de obiect al iubirii poate interveni prin plecarea din familie unui părinte din familie sau moartea acestuia, dar și ca urmare a distingerii reprezentanței obiectului prin investigarea agresivă din cauza unei dezamăgiri timpurii.

Atașamentul caracterizează oamenii din „leagăn până în mormânt”. Abia la mijlocul anilor '80 ai sec. XX cercetătorii au început să pună în evidență efectul major al proceselor de

„Familia este cea mai veche dintre toate societățile și singura naturală”.

J. J. Rousseau

Приёмы взаимодействия с родителями

Из рассказов классных руководителей, которые... сами родители

Поставь себя на место родителя

У меня нет времени на родительское собрание обсуждать каждого ребёнка при всех. Но тут Тана, наш завхоз (ей младший ученик в моём классе), вспомнила, как зорька-х старшей дочка на родительские собрания. И говорит мне так строго: «А ты-то что ж так не спрашиваешь? В твоём классе не позволяют провести подобное собрание. Именно про каждого в отдельности. У кого дети хорошие, те общаются, что ты их прилюдно не показываешь. А у кого плохие, так тем полезно будет правду при всех услышать. Может, хоть им стыдно станет, раз детям не стыдно».

А я думаю: нет, Тана. У тебя-то девочки и умницы, и послушница. А поставь себя на место Пашкиной мамы: как ты сидишь и ждёшь своей очереди, что вот сейчас будут твоё ребёнка ругать, а на самом деле — тебе расписать. А потом ты придёшь домой и за своё унижение будешь срыгивать на нём злость. Ну нет, я ж не враг Пашке! И потом, Пашка от этого вряд ли станет лучше задачей по математике решать.

Как врач с пациентами

Помню, в гимназии, где учился мой сын, со стороны классного руководителя было такое

43

ISSN 2072-2524

№ 12 2010

своих этнопедagogических знаний, практических умений и навыков для учителя дошкольных этнопедagogических классов. На основе всего вышесказанного следует сделать вывод о том, что компоненты этнопедagogической компетентности проявляются в осознании будущими учителями значения этнопедagogии в учебно-воспитательном процессе как основы профессионального самоуправления.

ЛИТЕРАТУРА

1. Славенский В.А. Педагогические образования: вызовы XXI века. — М.: Ремезер, 2010.
2. Артамонова Е.И. Аксиологические основания отечественного высшего образования // Ключевые ресурсы инновационного развития образовательной системы: Материалы I Всероссийской педагогической

3. Валков Г.И. Концепция научно-исследовательского института этнопедagogии // Этнопедagogическая эскадрилья. — Чебоксары, 2004. — С. 15-30.
4. Славенский В.А. Компетентности и их классификация // Народное образование. — 2004. — № 4. — С. 138-143.
5. Зыкина И.А. Ключевые компетенции как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании. — М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004.
6. Славенский В.А., Шаповал И.Ф., Мищенко А.М., Шаповал Е.Н. Педагогика. — М.: Школа-Пресс, 1998.
7. Серикова С.В. Психолого-педагогическая компетентность педагога дошкольного образования. — М.: МПГУ, 2005.

CONTENTS AND STRUCTURE OF ETHNOPEDAGOGICAL COMPETENCE OF THE TEACHER

F.P. Kharitonova
 candidate of pedagogical sciences, associate professor
 of the Primary School Education Pedagogics Chair
 of the Chuvash State Pedagogical University named after I.Ya. Jakovlev

The essence of ethnopedagogical competence of the teacher has been considered in the article. The fundamental components of ethnopedagogical competence of the teacher are analyzed on the basis of scientifically grounded understanding of competence.

Keywords: competence, professional competence, ethnopedagogical competence.

СЕМЬЯ КАК ВОСПИТАТЕЛЬНАЯ СРЕДА РЕБЕНКА

Л.В. Кузнецова

доктор педагогических наук, профессор кафедры теории, истории и методики музыки, заместитель директора научно-исследовательского института этнопедagogии Чувашского государственного педагогического университета им. И.Я. Яковлева
 Тел.: (8352) 62-01-76

А.А. Бундасова

кандидат педагогических наук, доцент кафедры педагогики и социологии Чувашского государственного педагогического университета им. И.Я. Яковлева
 Тел.: (8352) 62-46-90

В статье актуализирована роль семьи в воспитании личности ребенка вне зависимости от временного фактора, показаны основные векторы воспитания детей в семье, обоснованы

РОДИТЕЛЬСКОЕ СОБРАНИЕ

СОТРУДНИЧЕСТВО: СЕМЬЯ И ШКОЛА

Семья и семейное воспитание испытывают сегодня в России огромные трудности: усилается расхождение семьи по уровню доходов, растёт число разводов, разрушается традиционная структура семьи. Современная семья, к сожалению, бедна — не только материально, но и духовно. Объясняется это просто: родители, чтобы обеспечить семью, вынуждены работать в двух-трёх местах, что сводит общение с ребёнком к минимуму и снижает воспитательный потенциал семьи.

Одна из форм помощи семье — социальное-педагогическое или психолого-педагогическое консультирование родителей. Конечно, прежде всего внимание педагогов должно быть сосредоточено на помощи неблагополучным семьям. Но что это такое: неблагополучная семья? Исследователи семейного неблагополучия выделяют различные критерии для классификации этого явления: то, воспитана в семье и его воспитанность — для развития личности ребёнка, гармония/дисгармония семейных отношений, переживания ребёнка и др. Наиболее близка к условиям образовательного учреждения, на наш взгляд, классификация семьи В.Г. Верзиловского, который в качестве критерия рассматривает степень омысленности родителями их воспитанника и общения с ним. На основании этого критерия он выделяет такие типы семьи: проблемная семья или семья «группы риска», неполная семья, благополучная семья. В зависимости от типа семьи, педагогическое взаимодействие в работе с детьми и родителями следует использовать различные технологии.

Летя из проблемной семьи составляют две группы. К первой относятся дети, которые нуждаются в защите от семьи. Технологии работы с ними обусловлены характером семейных проблем. В зависимости от него разрабатываются планы реабилитации, включающей комплекс мер от сокращения сроков пребывания ребёнка в семье до помещения его в центр реабилитации на основании решения органов местного самоуправления. Ко второй группе относятся дети, которые нуждаются в восстановлении утвердившихся контактов с семьёй и школой. Эту работу проводят социальные педагоги, психологи-психологи, классные руководители, администрация школы.

Наиболее эффективная форма работы по восстановлению контактов со школой и семьёй — организация психологической и психологической помощи родителям и детям (консультирование, родительский клуб по проблеме поведения).

Некоммерческая — это семья, в которой родители не умеют взаимодействовать со своими детьми, не понимают потребности ребёнка и, следовательно, не могут создать условия для их удовлетворения. Часто такие родители не признают своей некомпетентности. Они считают, что знают, как «надо» воспитывать ребёнка, и навязывают ему свои знания и навыки. Как правило, это превращает любовь и заботу личности ребёнка, либо к его протесту — активному или пассивному.

Школа и родители

Семья как она есть: её жизнь и ценности

Десять заповедей семейного воспитания

Н. Чичурова

Как воспитывать ребенка? Этот вопрос волнует всех родителей. К сожалению, многие из них, особенно в наше время, теряются в выборе подходов к своему чаду. Автор предлагает вниманию читателей десять заповедей семейного воспитания. Материал полезно использовать при беседах с родителями ваших учеников.

Один сын — не сын, два сына — не сыны, три сына — сын! Эта народная мудрость очень точно показывает особенность семейного воспитания девочек в наше время. В современном обществе, к сожалению, чаще всего над одним ребенком «колдуют» все...

Семья в надежде, что вырастет достойная личность. Во многих семьях духовность очень точно показывает особенность семейного воспитания девочек в наше время. В современном обществе, к сожалению, чаще всего над одним ребенком «колдуют» все...

10/08 директор школы ■ www.direktor.ru

РОДИТЕЛЬСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ

Семья как она есть: её жизнь и ценности

Скажите «ги» пятьдесятю тремя способами

Родительская поддержка даёт ребёнку свободу быть непохожим, искренним, осваивает его от распространённого человеческого страха — «Что подумают обо мне другие?»

Мы, родители, в большинстве своём любим поговаривать. Мы говорим детям, что им делать, а потом спрашиваем, почему они этого не сделали. Мы кричим на них, чтобы они давали уроки, а потом садимся вместе с ними и помогаем им выполнить домашнее задание. Мы говорим с их учителями. Мы говорим с родителями их друзей. Мы говорим, говоря, говоря...

Но что, если мы постараемся по-другому слушать? По собственному опыту я знаю: тот, кто прислушивается к людям, достигает гораздо большего, чем тот, кто говорит им, что делать. Психотерапевт Ларри Ле Шан однажды сказал: «Если вы хотите стать хорошим психотерапевтом, научитесь говорить «ги» пятьдесятю тремя способами».

Не желая принимать эту теорию на веру, я решил для начала проверить её на своих детях. Раньше, если кто-то из них подходил ко мне по поводу своих затруднений, я обычно начинал рассказывать как, по моему мнению, надлежит поступить в данном случае. Само собой, подобные рекомендации основывались на моем собственном личном опыте. И, представляете себе, как я бывал огорчен и расстроен, когда слышал в ответ: «Мам, от тебя никогда толку». Потеряв столь пресловутый финал, я решил испробовать подход доктора Ле Шана и, когда представился случай, оставив все свои мудрые советы при себе, слушал ребенка в течение двадцати минут, время от времени вставлял: «Ги-ю», «И-и-и-и» или «Э-и-и-и-и».

Родительская энциклопедия

ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ ПОТЕНЦИАЛ СЕМЬИ КАК ФАКТОР УСПЕШНОСТИ РАЗВИТИЯ РЕБЕНКА

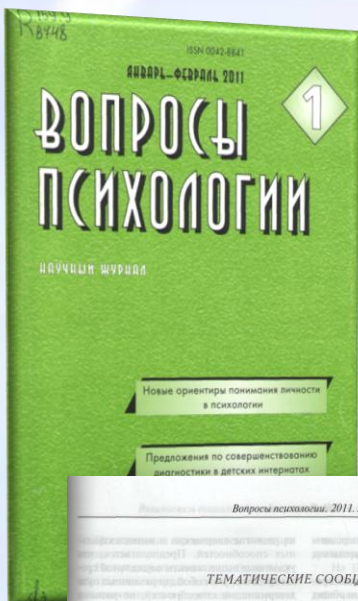
Т.А. КОСТИКОВА, Т.П. ГРИБОДОВА

Переход современного российского общества на путь постиндустриального развития заставляет анализировать те тенденции и социальные перспективы, которые вносят принципиальные изменения в деятельность образовательной сферы, формируют подходы к воспитанию и развитию личности будущего общества. Прежде всего, нас интересуют те характеристики постиндустриального общества, которые имеют непосредственное отношение к личности. Такие характеристики присутствуют в современных зарубежных исследованиях и могут служить для нас некоторым ориентиром, на них мы и опираемся в собственных исследованиях, отнесенных уже к российскому образовательному пространству.

Наиболее полно основные черты постиндустриального общества...

представлены в определении, данном Д. Беллом: «...это общество, в экономике которого приоритет переходит от преимущественного производства товаров к производству услуг, проведению исследований, организации системы образования и повышению качества жизни; в котором класс технических специалистов стал основой профессиональной группы и, что самое важное, в котором впервые появляются инновации... во все большей степени зависит от достижений теоретического знания... Постиндустриальное общество... предполагает возникновение интеллектуального класса, представители которого на позитивном уровне выступают в качестве консультантов, экспертов или технократов» [1, р. СХП].

Отеודה следует, что постиндустриальное общество не только существенно изменяет сферу производственной деятельности челове...

Вопросы психологии, 2011, № 1 85

ТЕМАТИЧЕСКИЕ СООБЩЕНИЯ

ВЗАИМОСВЯЗЬ АСПЕКТОВ СОЦИАЛЬНОЙ СРЕДЫ С ПОКАЗАТЕЛЯМИ ИНТЕЛЛЕКТА И КРЕАТИВНОСТИ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА

Т.Н. ТИХОМИРОВА

Приводятся результаты теоретического анализа и эмпирических исследований взаимосвязи аспектов социальной среды и индивидуальных различий в проявлении психометрических показателей интеллекта и креативности. Продемонстрирована роль аспекта межличностного взаимодействия (семьи) и предпринято информационное описание среды (обогащение образовательной среды в детском дошкольном учреждении) в развитии интеллекта и креативности. Обозначено направление исследовательского движения от установления взаимосвязей аспектов социальной среды с интеллектом и креативностью детей к пониманию возможных механизмов социальной детерминации способностей.

Ключевые слова: модели влияния социальной среды на способности, интеллект, креативность, предпринято информационный аспект среды, аспект межличностного взаимодействия, старший дошкольный возраст.

Выявление взаимосвязей различных аспектов социальной среды с показателями развития способностей является перспективным направлением современной психологической науки, актуальность которого определяется недостаточной методологической и методической проработкой проблемы. Современное состояние исследований социальной детерминации способностей характеризуется разрозненностью научного знания, отсутствием концептуальных мостов между различными сферами исследовательской проблематики [11], [13].

В ходе теоретического анализа проблемы были обобщены результаты отечественных и зарубежных исследователей по нескольким моделям, описывающим влияние социальной среды на способности [10].

При подготовке статьи использованы результаты исследований, выполненных при финансовой поддержке Министерства образования и науки РФ (Федеральный контракт № 02-740.1.0378).

В частности, нами были выделены модель развития через информационное обогащение, модель развития через обучение [19], имитационная модель [2], [5], [9], [14], [17], модель атмосферы [26], идентификационная модель [15], экспозиционная модель, модель эмоциональной близости [4], модель когнитивного конфликта [6], [21], модель социокогнитивного конфликта [5], модель внушающей оценки [23]–[25]. Сравнительный анализ указанных теоретических моделей говорит о сложности их сопоставления вследствие одномерного подхода к описанию причинно-следственных связей между аспектами социальной среды и когнитивным результатом. Представляется, что причинно-следственный ряд должен включать следующие звенья: 1) свойства среды, оказывающие воздействие; 2) способ воздействия свойства на внутреннюю когнитивную структуру; 3) внутренняя структура, которая подвергается воздействию; 4) связь внутренней структуры с эмпириче-

ЗАВУЧ НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЫ

ОРГАНИЗАЦИЯ ВОСПИТАТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ

Ермакова Н.Н., зам. директора по УВР, МОУ Кроновская СОШ «Образовательный центр», Кипель-Черкасский р-н, Самарская обл.

ПОВЫШЕНИЕ РОЛИ СЕМЬИ В ВОСПИТАТЕЛЬНО-ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОЦЕССЕ НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЫ КРОВОТОВСКОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ЦЕНТРА

В последнее десятилетие новая образовательная парадигма провозгласила родителей субъектами образовательного процесса, а значит, возложила на них ответственность за качество образования своих детей. Часть родителей активно стремится к педагогическому самообразованию, пытается разобраться в сущности современных образовательных процессов, в особенностях образовательной программы школы, учебных программ и учебниках, по которым работают педагоги. Однако есть и такие родители, которые считают, что воспитанием должны заниматься учителя, а в обязанности родителей входит только забота о здоровье, питании и материальном обеспечении своего ребенка.

Поэтому цель программы – привлечь родителей к учебно-воспитательному процессу, что не идет в разрез Конституции РФ, Закону «Об образовании», Конвенции о правах ребенка.

- Задачи программы:**
- совершенствовать информационное поле школы с ориентиром на родителей учащихся;
 - разработать качественно новую сквозную программу родительских собраний для родителей учащихся 1–4-х классов с учетом возросшей педагогической компетентности родителей;
 - организовать совместное сотрудничество с родителями через кружковую деятельность, подготовку и организацию праздников, экскурсий, походы и др.

Возросший уровень педагогической компетентности части родителей позволяет говорить об успешности их психолого-педагогического просвещения. Широко используемый культуривный вид сотрудничества – консультирование родителей педагогами и психологами – выходит сегодня в своем содержании на качественно новое ступень.

На протяжении ряда лет в школе сложилась система мероприятий, направленных на сотрудничество с родителями, одновременно с традиционными родительскими собраниями, заседаниями родительских комитетов организована работа психолого-педагогической службы с целью педагогического просвещения родителей. Активное вовлечение родителей в жизнедеятельность школы происходит через познавательные, творческие, спортивные мероприятия.

ДОШКОЛЬНОЕ ВОСПИТАНИЕ • 2012

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С СЕМЬЕЙ

КАКОВЫ ТРУДЫ – ТАКОВЫ И ПЛОДЫ!

Папка-передвижка как форма информирования родителей

В практике детского сада применяются различные формы работы с семьями воспитанников, начиная от индивидуальной беседы и заканчивая родительскими собраниями. Среди этих форм есть одна, которая применяется реже других, – это папка-передвижка для родителей. Форма не новая, о ней есть упоминания в учебниках дошкольной педагогики, написанных еще в середине XX в., но в современном детском саду она почти не используется.

Мы собрали группу единомышленников и вместе с ними разработали концепцию современной папки-передвижки для родителей. И доказали, что она помогает решать педагогические задачи, возникающие в воспитании дошкольника. Что же такое папка-передвижка для родителей? Уже из названия понятно, что это папка, в которой собраны информация по одной из проблем воспитания дошкольника. А передвижкой она называется потому, что передвигается из одних рук в другие, из одной семьи в другую.

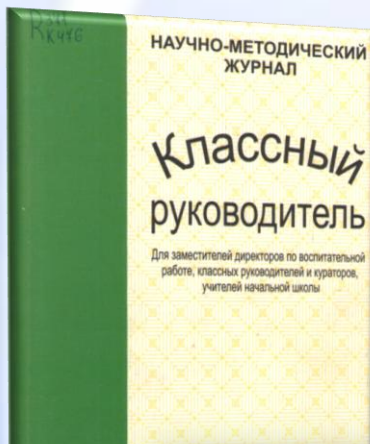
Учитывая достаточно высокий уровень образования современных родителей, их общую культуру, интерес к проблемам воспитания ребенка, мы предъявляем серьезные требования к содержанию материалов, размещенных в папке-передвижке. В нашей концепции они сформулированы так:

1. Подбирать материалы, которые способны обогатить родителей новыми знаниями, информировать о положительном опыте семейного воспитания, давать конкретные рекомендации, адресованные конкретным родителям.

Мне задался вопросом: почему? Некоторые воспитатели утверждают, что форма эта устарела, что сейчас практически любую информацию, в том числе и о воспитании детей, можно найти в Интернете, поэтому нет необходимости утруждать себя сбором материалов для папки-передвижки, а родителей – читать этих текстов. Спорю нет, в Интернете – лавина информации, но она лишь косвенно касается воспитания именно наших детей. Принципиально отличие папки-передвижки от интернет-материалов состоит в личностной адресованности материалов, представленных в папке-передвижке, в описании конкретных ситуаций, случившихся именно в нашей группе с нашими детьми.

Н.С. Степанова, победитель конкурса на лучшую папку-передвижку

Классные часы: моя семья

Романенкова С.П.,
заместитель директора, школа № 1192, г. Москва

Классный час «День Матери»

Данный классный час может быть проведен с подростками 5–9-х классов. В зависимости от возраста корректируются формы работы и вопросы для обсуждения.

Для работы необходимы:

- листы «свитки» с вопросами;
- «сердечки» с вопросами;
- бумага, ручки, конверты для писем;
- выткан, маркеры, ножницы, клей и т.д. для классной газеты.

Предварительно детям (по группам) дается задание:

- найти, прочитать произведения литературы и подготовить стихи о матери;
- подготовить и исполнить песни, посвященные мамам;
- найти репродукции картин – женских портретов;
- всем: принести фотографии своей мамы.

Ход классного часа:

1. Вступительное слово учителя.

День Матери – это праздник?

В чем его смысл?

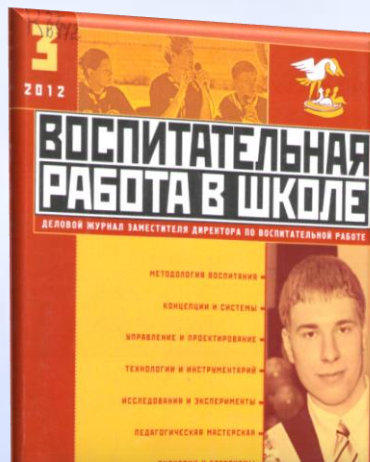
Похожли ли на Международный женский день?

Ответы детей.

2. Притча.

Когда-то в далекие времена на прекрасной плодородной земле жил красивый народ. Мужчины охотились, выращивали хлеб, пекли сдобу. Женщины вели хозяйство и растили детей.

Но вот однажды наступили тяжелые времена для этого народа. Пошли на них войну чужеземцы. Собралась тогда вся мужское население да отправилось воевать. Доло, долго сражались доблестные воины, защищая свою родину. Но слишком неравные оказались силы. И разбиты враги войско ступило, в красных дымах да добрых ископаемых забрало в плен. Спустилась тогда на землю гора черная. Плавали матери да убивали, по доверья и сыновьям своим. Но вдруг разверзлась небеса, и раз-

ПОТЕНЦИАЛ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ НОВЫХ ФОРМ КОММУНИКАЦИИ ШКОЛ С СЕМЬЯМИ¹

Д. ЧЕРНЫШОВА, С. КОСАРЕЦКИЙ

Вовлечение семей в образование учащихся — одна из наиболее обсуждаемых тем в современных дискуссиях о ресурсах повышения качества образования.

Все больше исследований выявляют многообразные эффекты вовлеченности. Отмечается, что эффект родительской вовлеченности в образование является достижением и когнитивное развитие ребенка (Smecas, Cohen-Vogel, 2001), улучшение установок родителей о самих себе, школе, школьном персонале и тех, кто принимает участие в развитии ребенка (Becher, 1986), отношение педагогического коллектива к учащемуся. Обнаружено положительное влияние на чтение (Powell-Smith, Stoner, 2000), результаты стандартизированных тестов и тестов знаний (Desimone, 1999). Выявлено, что высокая степень родительской вовлеченности соотносится с меньшими проблемами с поведением в школе, лучшей посещаемостью и подготовкой к занятиям, более успешным завершением среднего обучения и более низкими показателями отсева (Rumberger, 1995).

Кроме того, следует заметить, что по понятным причинам акцент на участии в образовании детей встречает заметно более позитивное отношение у педагогического сообщества в директорского корпуса, чем участие в управлении школой, модели которого активно продвигались последние время в общем образовании.

Главным условием вовлечения родителей в образование детей является коммуникация школы с семьями. В наиболее влиятельной на сегодняшний день модели родительской вовлеченности, которая была разработана D. Epstein, коммуникация является одним из ключевых компонентов. В работах D. Epstein показано, что коммуникация учителей с родителями улучшает многие формы вовлеченности родителей в образование в школе и дома, побуждая активно участвовать в школьной жизни, родительских советах, помогая учащимся дома в решении домашних заданий и создавая благоприятную среду для обучения.

В исследованиях Norris С. и Watkins T. была обнаружена прямая связь коммуникации с академическими достижениями (Norris, 1999, Watkins, 1997). Было показано, что коммуникация школы с родителями положительно влияет на текущую успеваемость, повышает результаты школьников на экзаменах, оказывает положительное влияние на посещаемость образования.

Различные школьные системы используют разнообразные методы коммуникации с сообществом и семьями.

¹ При подготовке статьи использованы материалы исследования, осуществляемого при поддержке РФФИ по теме «Обобщенные коммуникативные стратегии взаимодействия образовательных институтов с общественностью в условиях модернизации», проект № 11-06-00380-а.

Телескоп
и микроскоп
[77 — 00]

КЛАССНОМУ РУКОВОДИТЕЛЮ

ДИАЛОГ В СЕМЬЕ КАК УСЛОВИЕ ВЫБОРА ЖИЗНЕННОГО ПУТИ ПОДРОСТКОВ

Ключевые слова:
диалог, семья,
оказание помощи,
подростки, групповая
деятельность

Современная семья пытается адаптироваться к меняющимся социальным условиям. К сожалению, процесс адаптации часто происходит в ущерб детям. Высокая занятость родителей с целью обеспечить материальное благополучие семьи приводит к риску сокращения свободного времени, так необходимого для саморазвития взрослых, для общения с детьми, организации совместной деятельности. Именно в современном обществе, когда период детства все удлиняется, на родителей возлагается ответственность за воспитание и обучение детей, за становление ребенка как человека, способного самостоятельно выстраивать жизнь в соответствии с ценностными ориентирами.

Превращаясь в материальных потребителей над духовными, культивирование средствами массовой информации, а порой и родителями, быстрого удовлетворения материальных потребностей приводит к формированию у подростков иллюзорно-компенсаторной деятельности, главным мотивом которой становится желание быстро удовлетворить актуальные потребности без каких-либо волевых усилий, необходимых для достижения цели, и низким уровне осознания последствий своих поступков.

Сегодня семья как система по-прежнему выполняет ряд функций, которые задают ей первичность в установлении социальных норм и ценностей детьми. Это:

- воспитательная функция;
- эмоциональная функция;
- функция духовного общения;
- функция первичного социального контроля.

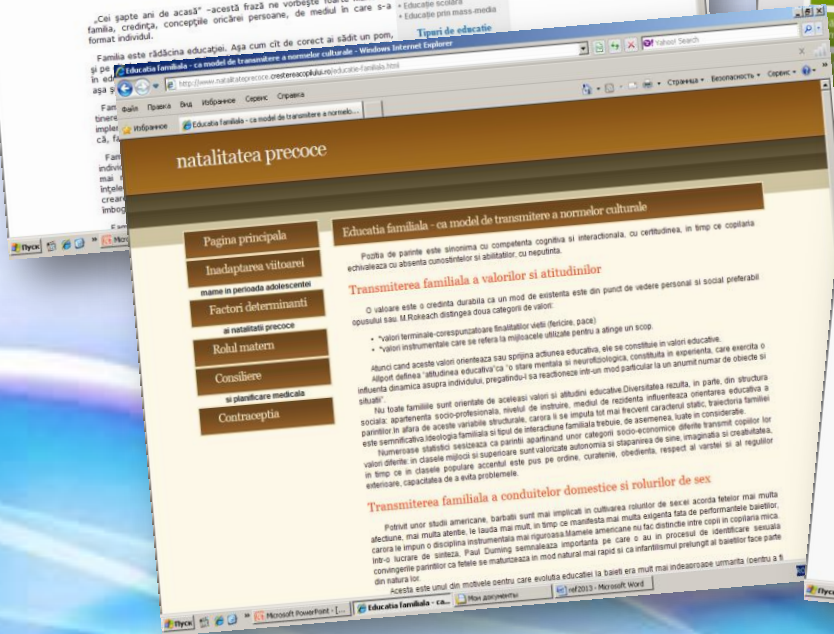
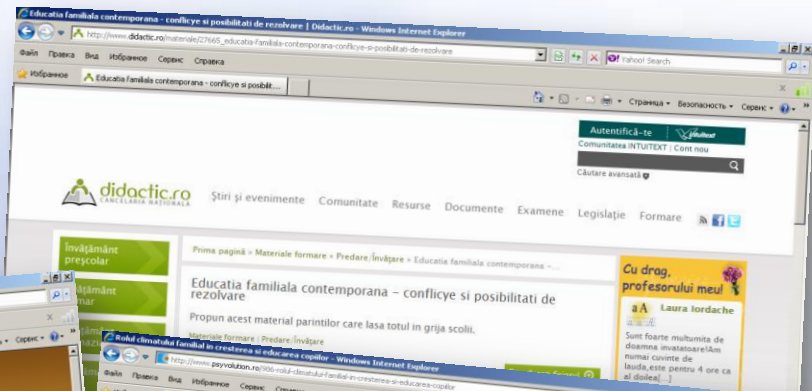
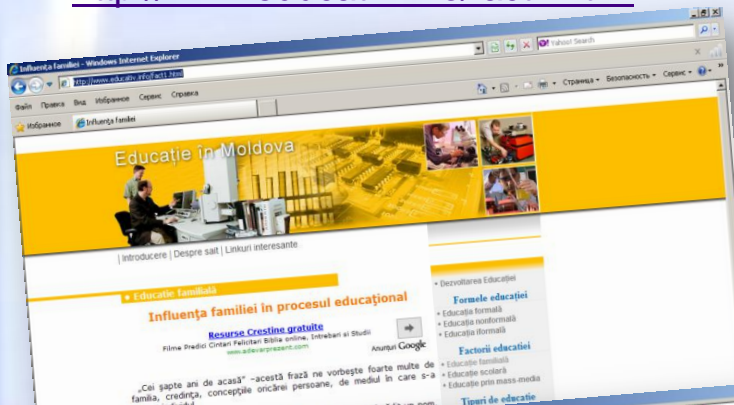
Воспитательная функция состоит в том, что в семье удовлетворяются индивидуальные потребности в отцовстве и материнстве, устанавливаются контакты с детьми, родители могут «реализоваться» в детях. Через эту функцию семья обеспечивает социализацию детей, становление их жизненной позиции.

П. И. Арапова,
кандидат педагогических наук, доцент кафедры теории и истории педагогики и психологии и образования Московского городского педагогического университета, Москва.
E-mail: arapova@mail.ru

RESURSE ELECTRONICE

<http://www.educativ.info/fact1.html>

http://www.didactic.ro/materiale/27665_educatia-familiala-contemporana-conflicte-si-possibilitati-de-rezolvare

<http://www.natalitateprecoce.crestereacopilului.ro/educatie-familiala.html>

<http://www.psyvolution.ro/986-rolul-climatului-familial-in-cresterea-si-educarea-copiilor>

BIBLIOGRAFIE

1. http://images.yandex.ru/yandsearch?source=wiz&img_url=http%3A%2F%2Fwww.omskcult.ru%2Fimages%2Fevent3800.jpg&p=3&text=%
2. http://ro.wikipedia.org/wiki/Ziua_Copilului
3. <http://www.mmpsf.gov.md/>
4. <http://trm.md/ro/social/festivalul-familiei-2013-dedicat-fenomenului-violentei-domestice/>
5. <http://1cartepesaptamana.ro/40-de-citate-despre-familie/>
6. <http://www.intelepciune.ro/despre/familie/citate>
7. <http://www.citatecelebre.eu/ro/citate/teme/familie>

Realizat:
Angela HĂBĂȘESCU, bibliotecar principal,
Valentina VACARCIUC, bibliotecar,
Serviciul Comunicarea Colecțiilor

Bălți, 2014